

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDUN

*Svanevit
i Inga Tidblads
gestalt*

ERIK ÖRN I K A

NÄR JULEN ÄR FÖRBI MÄRKER man till sin häpnad att de goda föresatserna att tillbringa den med inmundigande av diverse läskande klunkar ur den stora bokfloden ha blivit illa uppfyllda. En hel del böcker ligga ännu och vänta på en t. ex. den volym Stockholmsminnen Barnens Dags Eliasson givit ut till hågkomst inte av sina skyddslingar utan av deras kära stad som också ligger honom varmt om hjärtat. Det är ett album fullt av gubbar så man kan raskt bläddra igenom det men den som hyser, om än aldrig så litet intresse för utvecklingen av allas vår huvudstad dröjer gärna vid åtskilliga av dessa tavlor som emellanåt ha ganska förebrående ord att säga om hur illa man förvaltat Mälardrottningens dyrbara klenoder. Bland de första av dessa bilder, som samtliga förskriva sig från slutet av 1800-talet ses till exempel den gamla Operans förnämna fasad som dåraktige män revo ner för trettiofem år sedan och därigenom förstörde ett av huvudstadens mest karaktäristiska partier. En bekant författare har visserligen sagt att ingen händelse är så olycklig att icke en klok man kan draga någon fördel därav men det är svårt att finna tillämpningen när man ser den banala låda som byggningsmännen satte i stället för det gustavianska paläet. Det är förresten märkligt nog att observera hur okänsligt och barbariskt en ny tid trampar ner föregående släktens om än aldrig så vällyckade byggnadsalster. Så har det väl alltid varit. Tidsnycker och nyhetsbegär komma spekulationen till hjälp och riktigt säkert kan man inte vara att ej någon gång i framtiden en man stiger upp och säger: hörnu det här kungliga slottet verkar egentligen ganska enformigt, ska' vi inte piffa upp det med en skyskrapare i alla fyra hörnen?

Nationens lynne förändrar sig rätt litet genom seklerna. Det framgår genom studiet av en annan julens böcker Ehrensvärds snillrika verk Resa till Italien, som hade sin första upplaga 1787 men kan läsas med nöje än i dag. Författaren serverar sin samtida diverse sanningar som inte förefalla urblekta dags dato. Han klandrar vår smak för vällevnad. »Om man ej i Norden lockades av mat skulle man kunna glädja varann med de ädla och varaktiga foster av nöjen». Och vidare: »De nordiska folkslag äro behäftade med en överdrift i sättet att leva, de utöva sin styrka med språng, detta sätt ger ingen kraft, men gör en hetsighet; härav kommer inga storverk, men de vanliga hastverk. De supa, de skryta, de slåss, de öva fåfängan — — — dessemellan dväljas de i dvala. Klimatet giver dem — — — en kort arbetstid och lång vilotid och således bjuder dem att ha detta lynnet. — — — Deras huvuddygd är våld, och deras huvudoddygd är avund. Källan härtill är överdrift. — — — Fransosen är en glad nation full av hetsigheter. Norden är en tung nation full av hetsigheter».

Orlofsedeln är skarp, om den också är sann överläts åt den självrannsakande svensken att själv avgöra.

Bland böcker man bett om ett omnämnande för är en reseberättelse från en färd genom U. S. A. Skildringen är gjord av fru Lydia Hedberg som brukar göra turnéer under namnet Bergslagsmor. Genrens ursprungligaste gestalt är som man vet Delsbostintan. I väntan på hennes bok kan man ju studera denna som inte är utan sitt intresse i beskrivningen av svenskt-amerikanskt liv och tänkesätt. I en liten stad ett par dagars resa från San Francisco träffade fru Hedberg en av de

svenskar som allt gått väl i händer ute i Amerika. Han ägde en stor snickerifabrik med omkring 60 svenska arbetare. Då och då for han över till Sverige och vid besöken i hemsocknen smög han då med sig någon liten sak, enkel i och för sig, men dyrbar för honom, eftersom de tillhört hans fädernehem.

Jag hade, berättar förf., svårt att hålla tillbaka en tår i ögat, då jag såg honom plocka fram några små vattenslitna stenar i ena handen, medan han i den andra höll ett par tunna träflisor.

— De här, sade han med beslöjad röst, har jag plockat vid stranden av sjön nedanför mors stuga, just där jag brukade stå och meta, då jag var liten. Jag hade tänkt ta mor med mig hit, trots att hon var gång jag bett därom sagt: »jag har väl inget ont gjort, att jag ska behöva komma till Amerika och få hemlängtan», men hon var död då jag kom, och det enda som fanns kvar av den rivna stugan var de golvplankor gamla mor under ett långt liv skurat och torkat, och av dem skar jag ut dessa flisor. Allt det här ska följa mig i kistan, när jag skall stoppas ner i amerikansk jord, ty jag kan ju aldrig komma därefter att jag kan flytta hem med familjen och börja om på nytt.

Han är död nu, denna trofasta svensk, och man hoppas han fick sin sista vilja uppfylld. Jag vet icke, säger förf., om den amerikanska jorden gömmer flera sådana svenskar, som aldrig känt sig riktigt rotfasta i annan jord än hembygdens.

Det är nog ej så troligt. De äro sällsynta nog, till och med här hemma.

CELESTIN.

EN MÄRKE SKVINNA UR TIDEN

FRÅN DEN GÄRNING, SOM TACK vare hennes gedigna personlighet och starka och klara grepp på livet hade blivit så betydande och djupgående, ryckte döden icke omilt bort Sofia Gisberg; hon hade hunnit fullborda och avsluta densamma, men tilläts av den sjukdom, som grep henne, aldrig någon ålderdomens ro och vila. Ett knappt år sedan hon tagit avsked från Tekniska Skolan i Stockholm, ett avsked, som för institutionen i fråga betydde en förlust av icke det vanliga och knappast det överkomliga slaget, höll döden upp sin port och bjöd henne att lämna de levandes land. För oss betyder detta en apell att rikta blickar och tankar mot vad hon i livet var och ville.

Tungt vägande är hennes gärning liksom hennes personlighet.

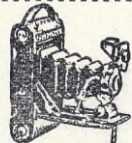
I två mycket betydande avseenden gjorde hon insatser: hon blev — och detta skedde för snart fyra årtionden sedan — en av de uppskattade lärarkrafterna vid vår Tekniska Skola, och betydde, allteftersom åren gingo, endast mer och mer inom denna

Sofia Gisberg.

viktiga institution. Hon blev därtill utövande konstnär; de sakrala och de heraldiska områdena voro framför allt de, som hade gagnet av denna hennes insats. Inom vår textila sakralkonst stod hon i många år som den obetingat främsta i sin art, inom heraldikens område förblev hon alltjämt den ouppnådda konstnären.

Sällsynt mångsidig, som hon var, i besittning av en mera ovanlig begåvning, så djupt och gediget kunskapsrik som få, sund och solig, klar och stark till sitt väsen, den redbaraste redbara, en personlighet att trygga sig till och se upp till och älska, måste hennes bortgång mycket djupt och innerligt beklagas. Och detta sker i de vidaste kretsar, av alla dem, vilka voro hennes vänner eller kamrater eller medarbetare, av de ungdomsskaror och åter och åter ungdomsskaror, för vilka hennes inflytande betydte så ojämförligt mycket, av en och var av oss alla, som i dagens kvalm och trötthet fingo livgivande intryck av hennes friska, ärliga, soliga, högtstående personlighet. ELISABETH THORMAN.

FOTOGRAFERA MED EN KODAK OCH KODAK FILM

OBS. I NAMNET — EASTMAN KODAK COMP. — PÅ KODAK KAMEROR OCH FILM

ALLA FOTOGRAFISKA ARTIKLAR, FRAMKÄLLNING OCH KOPIERING GENOM

HASSELBLADS FOTOGRAFISKA A.-B. GÖTEBORG - MALMÖ - STOCKHOLM

FYRA ÅRSTIDER PÅ FYRA DAGAR

ETT RESEINTRYCK. AV ALMA SÖDERHJELM.

OM EN GOD FÉ PLÖTSLIGT SADE er: slut ögonen, så skall jag på fyra dagar trolle dig genom alla fyra årstiderna, och låta dig hamna i den mest juliheta och blomsterdrypande sommar, då skulle du ha bra svårt att tro på möjligheten härav just nu i denna årets allra värsta tid. Och ett slikt rekord är ju i sanning det stora trolleriet. Det är också givetvis endast en bråd-störtad resa till Södern, som kan prestera ett sådant.

December i Stockholm kan ju ibland te sig som full vinter. Men den kvällen jag gav mig av till Stockholms Central var snarare lik en novemberdag, med luft av dimma utan köld. De vänner, som haft älskvärdheten att komma ner och vinka farväl till mig, huttrade i sina höstplagg, när de sade sitt redan av ritualen bestämda och i dagliga bruket vedertagna: »Lyckliga människa, som får resa till Södern!» I själva verket är jag inte alls övertygad om, att alla tycka det är den största lyckan att fara till Södern. Hur det nu är, ha de flesta något eller någon, som de ogärna resa bort ifrån. Det hör kanske endast ungdomen till att med full övertygelse kunna säga det där obligatoriska »lyckliga människa»! Dock vill jag inte dölja, att jag själv åtminstone denna gången ej hade velat byta med dem, som blevo kvar.

I allmänhet brukar man ju, redan strax man kommer till Skåne, på tåget höra fullt med »ack — och o» över det förändrade landskapet och det dito vädret. Men efter kriget har allt blivit så förvånansvärt nivellerat, till och med två ting, som man alltid hade trevligt av på resor förr i världen, nämligen klockan och temperaturen. Nu behöves man inte alls mer ställa sinnet tio år och klockan tio minuter tillbaka för varje ort, man kommer till. Det har nämligen uppstått något som heter mellaneuropeiskt.

Och något mer intensivt än den mellaneuropeiska höstdag, som rådde under min nerresa får man leta efter. November i Trälleborg med halvsmält snö här och där i dikena och en försåtlig regnvind, som gjorde det omöjligt att avgöra, om det skulle bli sjögång eller inte. November på färjan, med fuktig kyla, som silade sig in i själen, men gungning utan blåst. November i Sassnitz med smutsig snö på backarna, och ett töcken över Rügen, november längs hela kusten, med grått hav, grå färjor och grå städer. Och framför allt gravlik, iskall drypande november i de många stationsvalven i Berlin, och märkvärdigt nog november ännu i Basel, med alltjämt samma dimluft och ungefär lika stora snöklickar här och var strödda på bergen och fälten.

Men så följde i stället efter denna höstdag en ordentlig vinter! När tåget ångade in och ut genom de många tunnlarna efter Luzern, då förstod jag kanske första gången riktigt vad vinter är. Till och med i Hälsingfors, som är känt för sina svåra vintrar, är det ju ändå liv, när snön yr kring knutarna och gör hav och himmel till ett stort vitt töcken. Men här var allt dött.

En med omsorg och sakkunskap utarbetad broschyr om bakning av småbröd, tårtor, smörgåsbröd m. m. bjudes en var gratis och portofritt om blott begäran därom insändes till Örebro Kem. Tekn. Fabrik i Örebro som tillverkar det av alla husmödrar välkända bakpulvret Ekströms Jästmjöl.

Följes bruksanvisningen misslyckas icke Edra

D:r Alma Söderhjelm har vänt vår kalla nord ryggen och värmer sig i Siciliens sol. Från resan tvärs genom Europa ger hon följande målande skildring. Bland andra nyheter som fångat hennes blick kan det intressera damerna höra att de långa kjolarna redan äro fullt moderna på kontinenten.

Man vill ju gärna tänka sig bergen om vintern höga, lugna, täckta av jungfrulighetens vitaste vita evighetssnö. Detta är liksom så mycket annat här i världen ett felantagande. Aldrig äro bergen så svarta som på vintern, eller åtminstone en vinterdag utan sol. Det förstas, den där eviga snön finnes ju alltid, och den har kanske dalat ner några tiotal eller hundratal fot. Men stupen gapa hemskare än någonsin, stupen, urholkningarna och jätterännorna. Och så alla dessa hundraden och tusenden vattenfall, som på sommaren mäktiga och majestätiska störta ner för bergväggarna, dessa små bergbäckar, som sprakande, brusande och lekande sorla fram genom lågfjällets gröna ängar och skogar. Är det inte slutligen de som, nästan mer än bergen själva, ge oss intrycket av fjällluftens friskhet och frihet, munterhet och hälsa? Nu äro de alla frusna till grönvita och blåsvarta ismassor. Just när de fräsande och skummande kastat sig ner för en fjällrygg, ha de stelnat i sitt lopp, så hastigt, att isen ännu bildar krusiga vågor. Just när de tagit fart för att spränga över ett jättestup, ha de hejdats i språnget och blivit hängande i väldiga kristaller över stupet. Som på ett givet timplag har döden höjt sin hand, och livet har stannat.

Är det verkligen somrarnas överbefolkade Turist-Schweiz, glansbildsfärgernas kolorerade Vierwaldstättersee, med Tellsminnena, valnötsträden i dalarna, under vilka man blev varnad för att sätta sig för att det inte skulle hända en någon olycka, den ungerska jazzmusiken på de stora hotellens platanterasser? Det verkar det evigt obebodda landet, arktisk forntid, isregioner.

Tänk, att vårmödet i Rom är en hederlig gammaldags lång kjol! Jag måste gång på gång vända mig om, för jag kan inte tro mina ögon. Visserligen är där också andra damer, som ha en liten bit tyg mellan knät och jacquetten, men man ser strax att det inte är några romarinnor, varken av antik eller modern typ. Och det är inte alls bara kvinnan av folket, som bär sin kjortel till fotknölnarna. På Corson, dit jag förrirt mig för att fördriva de få timmar, som tidtabellen och resebyråer förunnat mig,

Gyllene ord.

Otto Funcke: Den som har en hustru, som förtjänar namnet, han skall i regel fara väl av att följa hennes instinkt. Vad som gör mannen till man, vad som passar och gagnar honom vet den äkta kvinnan ofta bättre än mannen själv. Bland hundra fall, då det gäller en meningsskiljaktighet mellan man och kvinna, har den äkta hustrun rätt i sitt råd nittiofem gånger. Rätt skaffar han sig visserligen även i de fem fall, då hon har orätt!

Bo Bergman: I Goliatsskuggan står världen still, förkrympt, förlamad och fången, och ingen vågar längre slå till och hjälten finns blott i sången.

småbrödsbakningar och någon bismak av bakpulvret uppstår ej.

Ekströms Jästmjöl är av hög styrka och burkarna äro väl fyllda i motsats till vad fallet är med vissa i marknaden förekommande bakpulvermärken.

Ekströms Jästmjöl är alltså ett drygt bakpulver.

ser jag en massa eleganta damer, vilka stiga ur sina bilar och gå in i butikerna på morgonuppköp. De äro nästan alla svartklädda, och alla utan undantag ha kjolar så långa att de närapå vidröra marken. Ja visst, nu minns jag också, att den där hyperutsökta parisiskan, som jag sov med på natten och som ägde ett hus i Paris, där hon ej bodde, och ett hus i Palermo, där hon bodde, hade en lång astrakankappa över en lika lång klädningskjol. Och hon kom just från Paris. Såvida det icke — — — Nej, vi skola i det längsta hoppas, att vi få behålla vår frihet och de korta kjolarna.

Vad det är för ett glatt och sorglöst liv på gatorna här i den Eviga staden! Och solen har ju plötsligt börjat lysa! Den till och med värmer en liten smula, när jag lunkar fram efter en förfärlig åkarkamp bort mot Spanska trappan, efter att i en halvtimmes tid ha utbytt skriftliga kostnadsförslag och slutligen stannat vid det jag uppgjort. Jag har beslutit mig att se bara en bestämd sak här i den mest historiska av alla moderna städer, och det är Spanska trappan. Inte alls för att man måste se den, för jag har gjort det så många gånger förr. Men för att jag av gammalt vet, att ingenstädes blir det så tidigt vår, som vid Spanska trappan i Rom. Och mycket riktigt. När min körsven efter en fart, som uppenbart är organiserad för att överbevisa mig om att hans kostnadsförslag dock slutligen är det enda acceptabla, äntligen fört mig till mitt mål, är det lätt att konstatera, att jag haft rätt: ty här är den mellan-europeiska höstdagen försvunnen, här lyser solen redan god och vårvarm över alla de prunkande rosen- och nejlikknippena som kanta sidorna av trappan och över alla de damer, som gå upp och ner för den i långa och korta kjolar.

Och nu håller också våren i sig. Visserligen faller det ett stilla duggregn, när vi från Neapels hamn med våra grejor flytta över till den före detta Amerikaångare, som skall stilla gunga oss över Medelhavets blå yta. Visserligen fortfar det att regna, när jag i arla morgonstunden kör genom Palermo, en lantlig idyll, där stora svarta kosor och gråsmutsiga getter mitt på stads-gatorna avleverera så kallad nysilad mjölk i de tillskyndande stadsbornas tomma literflaskor. Men det är bara ett milt, oförargligt vårregn, ett ytterligare belägg, ifall det skulle fordras, på att våren har kommit.

Och så behövs det bara en 4—5 timmars resa på ett litet tåg genom ett brungrönt berglandskap och några meters körväg i en sant mellaneuropeisk bil för att plötsligt dingla ner i en underbar siciliansk trädgård »wo die Citronen glüh'n», där apelsiner och mandariner hänga gröna och orangefärgade på buskarna, där det dräller och klänger och dryper av blommor. Det är söndag, en stilla söndag med klockringning från kyrkorna i staden, med koskällor som höras långt bort ifrån. Jag står på en terrass och skuggar med handen för solen, som är het som i juli månad.

Trolleriet är färdigt.

ALMA SÖDERHJELM.

Det är framställt av rena och ändamålsenliga ingredienser.

Den i år sjuttioåriga fabriken som år 1875 upp-tog bakpulvertillverkningen på sitt program, har alltså femtioårig erfarenhet inom bakpulverbranschen vilket borgar för ett gott fabrikat.

Gynna svensk industri! (Annons.)

DÄR MAN LAGAR MAT I DOCKSKÅP

HUR KRIGET FÖRÄNDRAT DET ENGELSKA HEMMET.

ENGELSMÄNNEN ÄRO, OM JAG SA må säga, husdjur, icke våningsdjur. Idén att tränga ihop sig på flata brickor, den ena staplad över den andra, i stora kaserer har ännu icke slagit igenom. I den mån den omsatts har det i regel skett med med all den fumlighet varmed man företager sig något man i själ och hjärta är likgiltig för. Ett hus med en tät och ogenomtränglig häck och ett respektingivande järnstaket med höga spetsar framför och skyddande murkrönebevaxta murar åt grannsidorna är engelsmannens älsklingsram. När utvecklingen fyrdubblat tjänarlönerna utan att samtidigt fyrdubbla lönerna i City och ämbetskvarteren, blir det emellertid omöjligt att bo i hus krävande åtminstone en kvartett i regionerna under gatunivån.

De flesta hus i London ha »basement». Sex à åtta trappsteg leda från gatan upp till ytterdörren. Ovanför de två à tre rummen i gatunivån eller, rättare sagt, i gatupublikens axelhöjd ligger en våning med sitting- och drawingrum och där ovanpå i sin tur en eller två våningar med filer av två à tre sovrum, dressing-room och andra till sovandets departement vanligen anknytna utrymmen. Ett dressing-room, d. v. s. ett rum där man klär sig, är i England ingen tillgjord lyx utan en mycket praktisk institution, om man har plats för den. Man sover för öppna fönster, vilket klimatet både möjliggör och tvingar en till. Man behöver icke, som i Sverige, vintertid riskera att vakna i en snödriva. Å andra sidan är klimatet så fuktigt att tillståndighet efter några timmars lopp betyder unken och möjlig luft ledande till omedelbara hälsorisker av allvarligaste slag. Men natten är även i relativt milda klimat kall. Den genomtränger med sin merendels bittra temperatur alla i sovrummet befintliga plagg. Den välbeställda engelsmannen utför därför efter uppvaknandet två raska manövrer. Först fort ned i det varma badet. Därefter en snabb flykt in i det av en gasbrasa tempererade dressing-rummet. Sedan är han mogen att enligt god engelsk sed med orubblig sinnesjämvikt trotsa dagens alla eventuella faser.

Nedanför gatunivån med övre fönsteranden diskret uppstickande i dess jämnhöjd ligger basement-avdelningen med kök, tjänarnas matrum och sovrum. För svensk uppfattning röjer sig något motbjudande i att skicka tjänarna ned i den sollösa underjorden. Förnekas kan nog icke, att sträng engelsk klassetikett i någon mån framskymtar i denna traditionella indelning av tillvaron över och under solgränsen. Men samtidigt bli husen lägre. Solen når ned till själva gatan. Många smala stockholmska gatupassager med högt uppskjutande tak omkring äro långt värre solljusfiender och på samma gång, om gatubredden tages i beaktande, arkitektoniska missfoster.

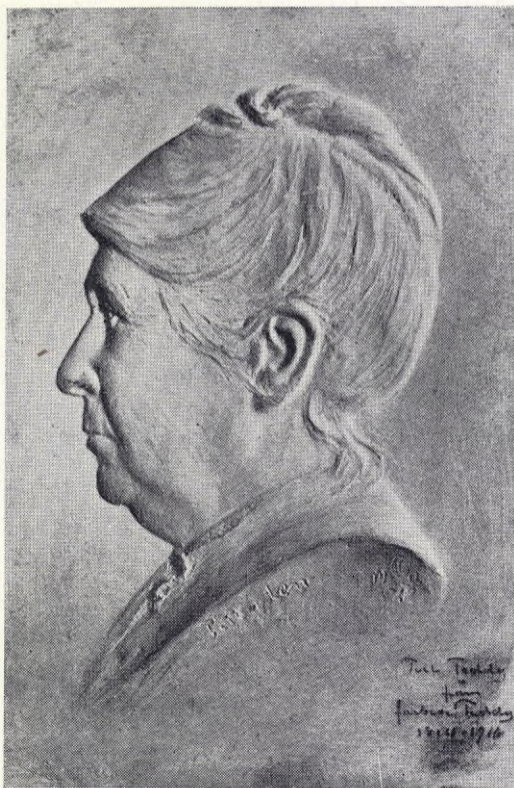
Det här skisserade engelska byggnads-sättet kan från många synpunkter väl försvaras. Tjänarna lämnas ofredade av herrskapet och vice versa, barnen sova däruppe ostörda av vad som försiggår i sällskapsrummen. Det är icke som ofta i moderna

Iduns Londonkorrespondent fortsätter här sin roande och underhållande jämförelse mellan svensk och engelsk heminredning. Olikteterna avspeglar rätt väl de skilda nationallynnena.

svenska våningar, så inrättat, att om kokerskan nysar i sitt sovrum hedersgästen i herr-rummet i oundviklig distraktion riskerar att glömma vad som är trumf.

Dessa hus kan man, som redan antytts, icke längre ha råd att ensam bo i och Londons husvärdar ha därför, sedan några år tillbaka, varit ifärd med att hugga av dem på mitten. Man gör en bostad av nedre hälften av de övergivna enfamiljshusen och en av övre. Genom finurliga knep och konst Åstadkommer man en enskild trappa från nedre förstugan till den övre bostaden som sålunda får egen ytterdörr och på det sättet kunna två familjer leva under samma yttertak utan att annat än händelsevis stöta på varandra i porten åt gatan. Denna form av bostad, d. v. s. ett halvt hus, kallas maisonette och om man vill studera verklig engelsk hemuppfattning, bör man laga så, att man får taga i omsorgsfullt betraktande ett antal dylika efterkrigiska hemmiljöer.

Vad man då först med häpnad varnar är den besynnerliga huvudindelningen av bostaden. I Sverige är hemmets verkstad, köket, ett högst viktigt och med respekt behandlat departement. I likhet därmed spela praktiska anordningar såsom garderober, skåp, hyllor och fack en väsentlig roll vid bedömandet av en bostads värde. Jag har nyligen skärskådat moderna Östermalmsvä-

Helena Nyblom, relief-medaljong av Teodor Lundberg — ett vackert och som minne dyrbart porträtt, som den nyligen avlidne skulptören gjort av sin svärmor och som endast finnes i ett exemplar i familjens ägo. Professor Lundbergs efterlämnade maka är den bekanta författarinnan Ellen Lundberg, f. Nyblom.

ningar där den nästan majestätiska matsalen tilldragit sig en ögonblicklig beundrande uppmärksamhet, medan salongen varit i proportion därtill obetydlig och sängkamrarna relativt underordnade i den arkitektoniska planläggningen. I London är nästan alltihop detta precis omvänt. Kontrastförnimmelsen är slående och förbryllande. Man känner instinktivt att i dessa enkla arkitektoniska fenomen avslöja sig djupgående skiljaktigheter i praktisk livsfilosofi.

Mina vägar ha just fört mig till några till uthyrning utbudna maisonetter på 6 à 7 rum och kök i närheten av Hyde Park och Kensington Gardens. De begärda hyrorna ha växlat från 300 till 575 pund eller i svenska pengar från cirka 5,400 till 10,300 kronor. Man får betala för parkerna. Så mycket är säkert, att de flesta Londonmaisonetter med självaktning besitta en salong som enligt ordinära stockholmska våningsbegrepp måste betecknas som överväldigande både genom storlek, vackra proportioner, förnäma detaljer såsom marmorkransade eldstäder och ekpaneler samt slutligen härliga franska fönsterdörrar vettande mot balkonger, ofta monumentalt tilltagna och rymliga nog att logera en icke alltför abnormt mångtalig familj efter söndagsfrukosten försjunken i komfortabla vilstolar. Att före kriget en välbemedlad familj av bättre medelklass i London kunde kosta på sig bostäder med sådana agremanger dubbelt upp — ty vem tänkte då på att bo i maisonette och icke i hela hus — vittnar om Englands gamla ekonomiska maktställning och, man kan tillägga, dess gynnade samhällsklassers oerhörda bortskämdhet, om man utgår från gängse europeisk standard. När man vandrar genom tudelade Londonhus till uthyrning är det ibland som ginge man på ett förgånget kulturskedes ruiner.

Men låtom oss från salongen skrida vidare. Ett par av sovrummen äro av imponerande mått med frikostigt tillmätta fönster. Det är klart att storleken på rummen i olika maisonetter växlar och utstyrelsens förmåhet likaså. Jag framhäver de antydde iakttagelserna huvudsakligen för att åskådliggöra motsättningen mellan svenska och engelska bostadsidéer. Till samtliga dessa sex à sjurumsbostäder, som med sina tre à fyra sovrum måste vara avsedda för familjer med barn och tjänare i flertal, hörde kök så små, att i bästa fall gasspis, diskbänk, serveringsbord i ett hörn och fullvuxen svensk kokerska med benägenhet att tillfälligtvis göra armar utåt sträck knappt kunde få plats där. Om frånvaron av skåp-utrymmen skall icke talas. Nonchalansen mot praktiska husmoderskrav var i detalj omsorgsfullt genomförd. Ett kök föga större än en självförsörjande stockholmskas kokvrå till en salong som bekvämt kan rymma sextio personer! Hur olik svenskan måste icke den engelska kvinnan vara! För att nu icke tala om mannen, som säkerligen också i maisonetter och våningars utrymmesindelning låter ana ett stycke av sitt innersta väsen...

ESKIL SUNDSTRÖM.

KOBBS specialblandning av Ceylonthéer, märket Zaryana (gul etikett), giver en kraftig, aromatisk, starkt stimulerande dryck. Jämför detta thé med andra i handeln förekommande thé-sorter i samma prisläge och Ni skall genast finna Zaryanathéets överlägsenhet i kvalitét.

HEMMA HOS DEN NYE RIKSDAGSMANNEN

LEON. LJUNGLUND — CHEFREDAKTÖR, POLITIKER OCH FILOSOF — BERÄTTAR.

Redaktör Ljunglund vid sitt skrivbord i hemmet.

Fru Jenny Ljunglund (sittande) och dottern i huset.

BEGREPPET EN JOURNALIST HEMMA hos sig är ganska paradoxalt och inspirerar knappast till någon kuttande lyrik. Inga bestämda klockslag, ingen åtta timmars arbetsdag med nerslagen kontorspulp klockan fem och kvällen i hemmets lugna vrå framför sig, ingen jämn och invand urverkstillvaro finns för journalisten. Han lever i de oberäkneliga dagshändelsernas ständigt roterande press, för vilken han aldrig kan vara säker. Om trycket ett ögonblick lättar, så har journalisten inte väl slagit sig till ro i sin skinnstol förrän något nytt epokgörande rullar fram på världsarenan och fordrar hans omedelbara närvaro, uppmärksamhet och mening. En hetsande tillvaro, som dock har sin säregna och lockande tjusning, men som man minst skulle behöva alla beskäftiga experters nutida kunskaper i rationell hushållning för att kunna pressa in i ramen för en idyllisk och fridfull hemtrevnad.

Därför är det följdriktigt att ett besök hos chefredaktören och vår nyaste riksdagsman Leon. Ljunglund i hans hem mindre blir en presentation av privatmannen i hemmets vrå och privatlivets intressen än av journalisten och politikern. Det är också riktigt att konversationen mest rör sig om journalistik och politik och mindre om möbler och hobbies. Så måste det vara i ett journalisthem.

Journalistiken nämnes ofta som en synnerligen lämplig språngbräda till politisk upphöjelse. Och exempel i socialistpartiet ge syn för sägen — ett flertal av socialisternas politiska pampar i Sverige ha varit och äro journalister. Men högerns journalister ha inte i lika talrik skara gjort sig gällande på den politiska banan och både därför och av en hel rad andra anledningar är det man uppmärksammar redaktör Ljunglunds inträde i riksdagen.

»Den hela raden av andra anledningar» — ja, de äro icke svåra att finna. En viss stillsamhet ligger i konservatismens väsen och förklarar dess anhängares mindre rörlighet, men redaktör Ljunglunds konservatism utesluter icke en livaktighet, som ger blix och flammor, färg och fart åt landets

Varför jag är högerman? är en fråga, som Sam Clasons efterträdare i riksdagen, chefredaktören i Nya Dagligt Allehanda Leon Ljunglund besvarar vid ett besök av Iduns medarbetare i hans hem, varvid han också berättar erfarenheter från sin journalistbana.

Ellen Cederström teaterkritiker i Idun.

Friherrinnan Ellen Cederström.

En ny teaterkritiker presenteras i detta nummer för vår läsekrets. Prins Wilhelms tyvärr långvariga bortovaro under denna teatersäsong har nödvändiggjort en ersättare för hans synnerligen kunniga och med briljant stil framförda teaterstudier. Idun tror sig ha gjort ett lyckligt förvärv då tidningen bitt friherrinnan Ellen Cederström att ställa sin rika erfarenhet som scenisk konstnär till disposition för de anmälningar av nyheterna från teaterns värld som hon från och med detta nummer börjar i Idun, där recensionerna av märket E. C. komma att uppmärksammas studeras av alla teaterintresserade. Ellen Cederströms överlägsna sceniska konst är alltför väl känd och uppskattad av publiken för att behöva någon presentation. Man har skäl att med det allra största intresse lyssna till omdömena fällda av den vilken bemästrar sitt ämne i så hög grad som en konstnär med Ellen Cederströms lysande begåvning och säkra smak.

politiska journalistik just nu. Redaktör Ljunglund är en högerman, som man talar om, diskuterar och dissekerar, en besvärlig persedel för sina fiender, stridbar, orädd och slagfärdig och en beundrad kraft i sina egna led. Om redaktör Ljunglund inte tar alltför illa upp, skulle man vilja säga att han har något av en socialistpamps popularitet i allmänhetens medvetande — man är inte van vid så friska vindilar från högerns sida.

Nya Dagligt Allehanda är redaktör Ljunglund. Nog sagt. Men chefredaktören är också skapt för riksdagen och förväntningarna äro högt spända. Det blir en dragkamp mellan journalisten och riksdagsmannen och redaktör Ljunglund är fullt medveten om stridens våda. Dock, hela sitt liv har redaktör Ljunglund levat i de båda världarna, journalistikens och politikens, så han finner sig nog till rätta även nu.

Journalistbanan beträdde redaktör Ljunglund i sina unga år tack vare en boktryckare och sin politiska färg anlade han redan i skolan i Kalmar. Tullstriden var då som hetast och om redaktör Ljunglund förut haft vissa radikala tendenser, svängde han nu helt om och blev ivrig tullvän. Sen dess har han varit konservatismen trogen. Efter studentexamen begav sig redaktör Ljunglund till Lund för att studera, men »högfärden satt i mig och förbjöd mig att låna pengar till studier», berättar han, och så beslöt han med småländsk energi att genast försörja sig själv. Detta skedde bl. a. med föredrag och när han då en dag kom till en boktryckare för att beställa en reklamaffisch, blev denne tydligen imponerad av den unge mannen och frågade helt enkelt: »Kan inte ni bli redaktör för vår tidning?» Så blev den nybakade studenten chefredaktör för en ny tidning, som genast vann popularitet tack vare pigg redigering och prisbillighet — alla kunde köpa en tidning för tre öre, och industriarbetarna tyckte så mycket mer om den som den var utmärkt lämplig till smörgåspapper. »Madapapper» fick den också i begynnelsen heta, den sedan så stolta Skånska Dagbla-

(Forts. sid. 71.)

CAP Nötter

ytterst delikat nougatchoklad i askar à Kr. 1.25

PÅ KEJSARBAL I TUILERIERNA 1867

CALLA CURMAN BERÄTTAR SINA FLICKMINNEN.

FÖR CALLA CURMAN ÄR JÖNKÖPING »die Stadt meiner Träume». Där förflöt hennes tidiga barndom, hennes släktnamn, Lundström, är sen hundratals år nära förknippat med stadens industriella historia.

När lilla Calla vid tolv års ålder skulle flytta med föräldrarna till Stockholm var hon otröstlig över att behöva lämna sin älskade Vättersjö. Man lugnade henne med att i Stockholm skulle hon ha Mälaren och att den sjön vore mycket förmer. Men Mälaren blev en svår desillusion. Hur kunde de också nämna Vättern och Mälaren på samma dag? För den som är van vid Vätterns vida ytor, kristallklara, oändliga djup och dess hägringar är Mälaren bara en diskbalja — tyckte unga Calla.

Före avfärden hade mamsell Calla en liten kontrovers med skepparfarbror.

Se, Vättern och den älskade gamla trevliga staden och lekkamraterna och allt var hon ju tvungen att lämna, men sin egen katt, Amor, den hade hon bestämt sig för att ta med. Nu har det aldrig i tiderna funnits en sjöfarare, som inte ryggat tillbaka för att ta kattor och spinnrockar ombord på sitt fartyg. Det är inte gott att veta vilka argument Amors matte kom med för att beveka engammal vidskeplig sjöman, men Amor fick hon i alla fall med till nya hemmet.

— Jag gick aldrig i skola, berättar professorskan Curman, utan läste hemma för guvernant. Det är kanske riktigt att vi hade haft roligare om vi gått i en stor skola men jag hade alltid sällskap av någon jämnårig släkting eller kamrat.

Förresten roade vi oss på många sätt, som säkert skulle vara långt under moderna unga damers värdighet, bl. a. lekte vi med dockor. Jag var väl i 13—14-års åldern när jag satt och broderade näsdukar åt min älsklingsdocka, Agnes von Hiller!

Fru Curmans konstnärliga och litterära anlag tog sig redan vid hennes 10—12 års ålder uttryck i dramatiskt författarskap. Det var företrädesvis operor som uppfördes i barnkammaren i Jönköpingshemmet. Lilla Calla hade svarat för både musiken, libretton, regin och dekoreringen.

— Vid 15 och ett halvt år konfirmerades jag och blev kort efteråt förlovad, berättar professorskan vidare. Vid den tiden fick

Calla Curman som ung flicka.

Professorskan Calla Curman som nyss fyllt 75 år skildrar här både lustiga och intressanta minnen från forna da'r då föräldrars järnhårda myndighet kunde taga sig sådana uttryck som i den märkliga episod vilken berättas bland andra erinringar.

jag göra min första oförgätliga resa utomlands, till Paris. Det var utställningsåret 1867. Min far var delegerad som juryman vid utställningen.

Mitt stoltaste parisminne är balen i Tuilerierna. Det var ju ännu under kejsartidens glansperiod och det utvecklades en oerhörd prakt och ståt vid en dylik hovfest. Man dansade vals den tiden både härhemma och i Paris, men vi hade en helt annan valstakt än parisarna voro vana vid. Bl. andra svenskar som bevistade denna bal var ryttmästare Harmens, en av det dåtida Stockholms största charmörer, elegant, vacker, förmögen. Han dansade med en svenska, de flögo genom balsalen, hans granna uniform lyste och blixtrade. Undan för undan drogo sig de dansande tillbaka

och till slut var det vackra svenska paret ensamt, på golvet begapat och beundrat av hela skaran balgäster. Jag var så stolt, så jag hade hjärtklappning.

Förresten tilldrog sig Sverige en ofantligt stor uppmärksamhet vid detta utställningstillfälle. De svenska sångarne voro övermåttan populära och de svenska folkdräkterna i dr. Hazeliis panoptikon beundrades av kejsarparet i spetsen för sin svit. Jag minns så väl hur jag blev betagen i den sköna, eleganta kejsarinnan, vars apparition fullkomligt motsvarade allt vad en barnafantasi kunnat drömma om.

Ja, så kom jag hem och sen har jag just inte många flera »flickminnen». Vid 17 år gifte jag mig.

Min barndom var solig och lycklig, mina föräldrar voro visserligen gammaldags konservativa människor, men de hade förståelse för ungdomen. Det skulle aldrig hänt, att min far kunnat uppfostra mig efter samma metod som min farfar använde.

Min faster, dotter till den gamle hederlige men järnhårda boktryckare Lundström — densamme som figurerar i Rydbergs »Träsnittet i psalmboken» — brukade berätta om en fest som hon aldrig kom med på. Hon var 17 år och ansågs för en skönhet. Så blev hon bjuden på bal till landshövdingens, neg för söta far och fick hans tillstånd att vara med.

Nättelduksklädningen ströks, papiljotterna ägnades all möjlig omsorg och balkvällen kom en liten fin och lyckostrålande varelse indansande till sin far för att säga farväl.

Janne Lundström såg på sin fagra festklädda dotter. Därpå befallde han med sin obevekliga järnstämman, att balkklädningen skulle bytas ut mot vardagsdräkten och att flickungen i stället för att fara till landshövdingens på bal, skulle sätta sig i faderns rum och spinna! Och där satt hon och spann medan stadens ungdom dansade och undrade varför den vackra mamsell Lundström mankerade balen.

— Guskelov att min far inte hade sådana åsikter om barnuppfostran, slutar fru Curman. Det är inte säkert att jag i likhet med faster kunnat känna mig tacksam för att man vant mig vid försakelser i ungdomen. —

T h. K.

DAMERNAS DISKUSSIONSKLUBB

Stor omodern eller liten modern våning?

Denna gång få vi endast plats för redan i föregående nummer upptagna fråga, ty de diskuteringar äro livliga.

Spörsmålet om våningens storlek har som man väl kan förstå väckt damernas intresse och här följa ett par inlägg:

Undertecknad som haft både modern och omodern våning vill obetingat råda Eder: tag våningen så modern som möjligt, om också prisskillnaden sedan Ni beräknat värme och varmvatten skulle vara en 500 kronor mera för den moderna våningen. Det är så oändligt mycket mera man kan hinna att utföra genom att ha det bekvämt ordnat. Mat, bak, sömnad, allt kan man egna mera tid då ej hela förmiddagarna gå åt till eldning och städ-

ning. En sak som också har sin betydelse är att husmodern med den moderna våningen där det s. k. verkliga grovgörat ej förekommer, kan påräkna och har lättare att få prima arbetskraft. Skulle denna av en eller annan orsak mankeras står man i så fall ej blottställd för det, då våningen är varm och varmvattnet flödar. Att behöva ringa till en arbetsförmedling då jungfrun är sjuk är ett måttligt nöje. Man kan i värsta fall under ett par dagar reda sig utan hjälp. Så tycker åtminstone

Fru Ada.

Har ni i den landsortsstad, där ni nu bor, en som ni säger: »stor, härlig våning på sju rum», så kommer ni, vad jag tror, att bli mycket trångbodd, om ni toge den moderna lägenheten på 4 rum med jungfrukammare. Rummen bleve det nog så bra med, men ifråga om utrymmen för övrigt är det

mycket knappt, i de moderna lägenheterna. Det låter ju så stilt med badrum. Men jag har bekanta, som måst aptera badrummet till garderob: ty garderoben var förfärligt liten.

Men allt beror ju på omständigheterna. Om ni har mycket pretentiösa vänner, som anmärka på allt möjligt, så bör ni ta den moderna lägenheten, vars fördelar främst komma i dagen på bjudningar etc., men vars nackdelar endast husets eget folk får pröva på i vardagslag. Idkar ni intet särskilt stort umgänge och edra vänner inte äro så pretentiösa och ni har barn som tycka om att röra sig i hemmet, då vill jag råda er till att ta den större, omodern lägenheten med dess härliga myckna utrymmen. Förresten, fråga er man och edra barn. De se nog saken praktiskt, ty de se den inifrån, medan däremot vänner och bekanta se frågan utifrån.

Ebon.

STRUMPOR
med Lejon-Märket garanterar
en förstklassig vara.

LEJON INREGVARUMÄRKE

VANTAR
med Lejon-Märket föres
i alla välsorterade affärer.

STRINDBERG PÅ VASATEATERN

LYCKAD REPRIS PÅ SVANEVIT.

ATT TAGA UPP SVANEvit måste anses som ett lyckligt grepp av Vasateatern eftersom den disponerar nära nog idealiska framställare av huvudrollerna: Inga Tidblad och Uno Henning. Båda besitta ju ungdomens betagande charme och äga dessutom temperament. — Inga Tidblads spåda jungfruliga gestalt har stundom något hjälplöst över sig, som härvid kom väl till sin rätt; hon behöver inte anstränga sig för att verka barn. Hon var barnet, sagoprinsessan — bäst kanske i sista akten vid prinsens bår när hon på sina knän bad till Gud om hjälp. Det var sublim konst.

Uno Henning är ärlig i sin konst, som han tar med djupt allvar. Hans prins präglades av enkelhet och sagostämning. Herr Björnes hertig var ståtlig och tilltalande särskilt i sin faderliga

ömhet. Märta Ekströms styvmor är måhända ej så lätt att göra men rollen är i sig själv tillräckligt osympatisk, så överdrift tål den ej vid, då blir det lätt »teater». I slutscenen när styvdottern kallar henne mor, kom dock över Märta Ekströms ansikte ett försonande skimmer, som mildrade de fula grimaserna. Den druckne och larmande kungen kunde saklöst uteslutas.

Fru Gibson i Svanevits döda moders gestalt borde i sina rörelser ha inlagt mera av ömhet när hon omhuldade sitt sovande barn.

På regien har nedlagts ett berömvärt arbete och de utmärkt vackra belysningarna bidrogo till styckets framgång.

E. C.

Scen ur Svanevit. Björne och Inga Tidblad. (Foto: Almborg & Preinitz.)

PRINS WILHELM BEDÖMD I TYSKLAND

SYNNERLIGEN LOVORDANDE OMDÖME OM VÅR FURSTLIGE FÖRFATTARE.

I MONARKISKA LÄNDER ÄR MAN och även hos oss var man förr van vid att se furstar och prinsar draga ut till fjärran länder och att efteråt läsa digra böcker över dessa företag signerade av ifrågavarande krönte personer. Men man hade tämligen väl reda på, att i de flesta fall en främmande penna skrivit redogörelsen och att den furstliga personligheten mestadels skänkt den sitt namn. Naturligtvis fanns det lysande undantag, och till dessa hörde bl. a. hertig Adolf Fredrik av Mecklenburg, som inlagt så stora förtjänster om Afrikas utforskande, och hertigen av Abruza, den enda furstlige nordpolsforskaren.

I närvarande tid hör till dessa forskare prins Wilhelm av Sverige, som emellertid besitter en fördel framför de andra däruti att han är en glänsande skriftställare. I sitt fosterland gäller han såsom en av de mest framstående diktarna. Och det märker man också på hans verk. I dessa finns icke endast iakttagelse, visande sig i intima skildringar av natur och människor, utan också en på djupet gående reflexion, mättad av filosofi och strävan att draga upp paralleller och framlägga orsakerna till de mänskliga handlingarna. En av hans böcker, som också är översatt till tyska, heter »Svarta Noveller», och dessas handling spelar, vilket också titeln antyder, i Afrika. Iakttagaren och skalden räcka varandra handen i dessa arbeten, vilka äro vävda av sanning och dikt och på samma gång både undervisa och underhålla.

Betydligt högre, emedan den har vetenskapligt värde, står emellertid en annan

”Arbetet hör till samtidens mest framstående forskningsböcker” är ett av de mycket smickrande omdömen som en tysk tidning *Hamburger Illustrierte Zeitung* nyligen givit prins Wilhelms bok från Afrika. Ur den lovordande recensionen göres här ett utdrag som visar hur högt man i Tyskland värdesätter prinsen som författare.

bok »Mellan kontinenterna», en reseskildring från våra dagars Mellanamerika. Den, som läser dessa skildringar, märker först huru föga vi i allmänhet veta om Mellanamerikas stater och folk. Författaren nöjer sig ej endast med att för oss skildra

Ett tack från Otilia Adelborg.

Iduns kvinnliga akademi har från dess senaste pristagarinna fröken Otilia Adelborg erhållit följande från Gagnef avsända tacksägelse:

Till Iduns Kvinnliga Akademi!

För den obegripligt och oförståeligt stora utmärkelse som Iduns Kvinnliga Akademi hedrat mig med frambär jag mitt aldra varmaste tack.

Att Idunpriset någonsin skulle kunna komma att tillfalla mig hade aldrig kunnat falla mig in, då jag vet, och ändå inte fullt ut vet, huru stort antal kvinnor som hedra Sverige med gärningar av idéel art, som ofta synas mig nå högt utöver måttet för kvinnans krafter.

Så mycket mera överraskande och kärt var det, att erhålla detta pris, som ju också på samma gång som äran ger en vacker penningsumma.

Mitt tack gäller båda.

Man kunde tro, att man levde glömd i en undan-gömd vrå borta i Dalarna. Men det tycks icke så. Med utomordentlig tacksamhet.

Iduns Kvinnliga Akademi's förbundna
OTTILIA ADELBERG.

sin resa, han ingår också, vilket hos en forskare är oundgängligt, på dessa länders historia, vilken hör till det intressantaste, som mänsklighetens utveckling har att bjuda på. Sällan har man läst så åskådliga skildringar över mellanamerikanska förhållanden. De äro delvis helt och hållet nya och besticka med det självupplevdas behag. Båda böckerna, vilka utkommit på Otto Quitzow's förlag i Lübeck, kunna glädja sig åt en glänsande utstyrel.

På den tyska bokmarknaden har på samma gång utgivits en tredje bok av den svenska prinsen, nämligen hos F. A. Brockhaus i Leipzig. Den heter »Bland dvärgar och gorillor» och utgör en likaledes rikt illustrerad skildring över den svenska zoologiska expeditionen till Centralafrika, vars ledare prinsen var. Här lär man känna författaren som forskare och filosof. Bokens intressantaste del är den, där infångandet av berggorillorna i det allra mörkaste Afrika skildras. Expeditionen hade startat för att uppsöka detta djur och om möjligt hemföra en rad exemplar för de svenska museerna.

Prinsens framställningssätt är utomordentligt tjusande. Det är en tänkande människa, som träder oss till mötes och en diktare, som grubblar över förbindelserna i folkens liv och som icke håller inne med sitt omdöme. Där finnas gyllene ord över världskriget och en nedgörande dom över dem, som dragit striden in till och med i det innersta av Afrika. Arbetet hör till samtidens mest framstående forskningsböcker.

Av alla bakpulver man sett
sägs Tomtens vara numro ett

EN·UNG·MAN·& EN·UNG·KVINNA!

OCH DERAS SYN PÅ VARANDRA

KLÄDEDRÄKTEN.

VARA UNGA DAMER KLÄ SIG PRECIS lika allesammans. Ibland när jag är ute med Greta tror jag att jag är ute med Karin. Är jag ute med Linnea, så tror jag att jag är ute med både Greta och Karin, ty hon är delvis klädd som Greta och delvis som Karin. Känner ni igen det här:

— Jag såg en sån trevlig dräkt på gatan idag, en sån ska jag ha.

Ja, men äro inte herrarna likadana? säger nu den unga damen.

Ingalunda. I en dams klädsel gives mera tillfälle till variation. En aftontoalett kan se ut på många sätt, en dräkt kan vara brun, blå, gul eller röd och den kan vara sydd på många olika sätt. Men för en herre blir en smoking aldrig annat än en smoking och en svart överrock aldrig något annat än en svart överrock. Hittar en herre på ett nytt smokingmod, så blir han inte serverad. Går han ut i grön överrock, så får han upp till femton kronors böter för föregelseväckande beteende på öppen gata.

När en ung dam klär sig »går detta på ett ögonblick». Jag skulle gå på teatern en dag med en ung dam.

— Fröken kommer om ett ögonblick,

Herr Kar de Mumma och fröken Nejl Ka fortsätta sina betraktelser av varandras apparitioner. Denna gång är det klädedräkten som synas i sömmarna.

sade husjungfrun. Var så god och vänta i hallen.

När vi kommo in till tredje akten gick ridån just ned och vi blevo i tillfälle att applådera pjäsen.

Efteråt gick vi ut för att dansa. Då sade den unga damen:

— Hur är man klädd där?

— Man är klädd i aftondräkt. Det har du!

— Den här klädningen är inte tillräckligt fin för det. Jag trodde vi skulle gå på teatern bara.

— Det trodde jag också, men där var inte så givande att man kan gå hem direkt.

— Jag kan åka hem och byta.

— Det var ingen dum idé.

Vi åkte hem igen och den unga damen böt klädning. Jag satt i hallen och läste fyra romaner och en tidning. När hon kom tillbaka hade hon en mycket vacker klädning.

— Vad den är vacker, sade jag. Har du sytt den själv?

Den unga damen blev synbart stött efter denna fråga, men sade ingenting.

Vi ringde efter en bil och foro till en restaurang. När vi kommo fram var det stängt och genom fönstren kunde jag se hur man började ställa stolarna på varann' en händelse som inträffar vid ett-tiden.

— Vad var det då för idé att jag for hem och böt klädning? sade den unga damen.

KAR DE MUMMA.

KLÄDEDRÄKTEN.

Våra unga herrar klä sig precis lika allesammans. Jag kan faktiskt inte skilja på Bengt och Tore. Är jag ute med Kurt, så tror jag att jag är ute med både Bengt och Tore, ty alla tre äro de stöpta i samma uniform. Känner ni igen det här som Bengt sa' en gång:

— Titta på det där skärpäcklet. Koketta karlar är det värsta som finns, värre än koketta fruntimmer.

Dagen därpå kom Bengt i skärprock. Det var mycket modernt en tid. Nu ska' rocken vara utan skärp tätt åtsittande och

(Forts. sid. 72.)

AMERIKANSK SKÅDESPELERSKA OM DAMSPORTEN

PRISCILLA DEAN UTTALAR SIG FÖR IDUN.

DET ÄR SANNT, ATT DE AMERIKANSKA filmskådespelerskorna med liv och lust ägna sig åt den hälsobringande sporten, men ändå äro de inte — generellt sett — några idrottskvinor. Undantag finnas dock och ganska många. Ett bland dessa är Priscilla Dean, känd och välkänd från många amerikanska filmer. Idun har därför vänt sig till henne med frågan: Vad anser Ni om den nuvarande damidrotten, dess framtid och utvecklingsmöjligheter? Hennes förståndiga svar läses här:

Kvinnan står i dag på själva tröskeln till sportens värld. Även de yngsta av oss kunna mycket väl erinra sig den tid, då det ansågs högst okvinnligt att deltaga i någon mera verksam sport än krocketspel. Men sedan isen en gång var bruten, gjorde kvinnan stora framsteg inom sportens område.

I dag ha vi tennis, hockey, simning, korgboll, golf, inomhus base-boll, »hiking», ridning, skidloppning, segling och t. o. m. boxning som kvinnlig sport, och detta icke blott bland ett fåtal okvinnliga damer, utan över hela världen och inom alla samhällslager.

Många föreningar och klubbar för kvinnor ha sina gymnasier och idrottsfält. Dessa utträta en hel del gott. Många kvinnor kunna sålunda ägna åtminstone någon stund varje dag åt hälsosam gymnastik. I de flesta fall är dock icke sporten huvud-

Priscilla Dean.

saken inom klubben, men den utövar ändå ett stort inflytande.

Jag är övertygad om, att i en framtid

den kvinnliga sporten kommer att vinna allt större terräng. Dock hoppas jag, att detta må ske så småningom, ty en kvinna är ju icke i lika hög grad som en man ägnad för all slags sport. Fotboll, boxning och brottning t. ex. är icke någon lämplig sport för kvinnor och borde därför helt lämnas åt mannen.

Genom sport och rörelse kommer kvinnan i framtiden att bli friskare och således även vackrare. I den stora, moderna världen intager den lilla bleka flicktypen icke alls den plats hon fordom intog. I våra dagar gör den unga flickan anspråk på en självständig och oberoende plats i världen, och hon önskar att kunna reda sig själv i alla livets skiften.

För egen del är jag mycket road av tennis och simning och rekommenderar varmt båda dessa sportgrenar åt den kvinnliga svenska ungdomen. Priscilla Dean.

Priscilla Deans svar är intressant ur mer än en synpunkt. Hennes klara omdöme om damidrotten av i dag, hennes belysande uppgifter om de grenar, den amerikanska flickan sätter främst, hennes kortfattade men skarpt kritiska ogillande av såväl boxning och fotboll som brottning som kvinnliga idrottsgrenar, gör Priscilla Dean till en verklig förespråkare för den sunda damidrotten.

Kemisk Tvätt

utföres förstklassigt vid
A.-B. NYA BLA HAND

Söder 334 26. Postadress: Liljeholmen. Liljh. 23.
BUTIKER: Holländaregatan 13. Tel. Norr 4633; Birger Jarlsgatan 7, Tel. Norr 125 09, Riks Tel. 53 73; Brännkyrkagatan 2, Tel. Sö. 334 39; Hornsgatan 170, Tel. Sö. 301 35; Anna Walthjalt, Skolvägen, Älfsjö.

IDOZAN

Erkänt bästa järnmedicin

Rådfråga
Eder läkare
Fås å
alla apotek

MAMSELL FREDRIKA OCH KÄRLEKEN

EN FREDRIKA BREMER-STUDIE AV AMANUENSEN SVEN STOLPE.

NYÅRSAFTONEN VAR DET JÄMT sex decennier sedan Fredrika Bremer gick bort. Många omvärderingar ha hennes verk hunnit undergå, och den slutgiltiga domen över hennes betydelse är det väl ännu för tidigt att fixera. Men ett är säkert, Fredrika Bremer är för närvarande på väg att bli en av förgrundsfigurerna i det förra århundradets svenska litteratur; tack vare den storstilade editionen av hennes korrespondens kan man också med säkerhet hävda, att hon som person och karaktär hör till de mest tilldragande i hela vår kulturhistoria.

Om alltså Fredrika Bremer den dag i dag kan påräkna intresse från så gott som hela vår litterärt bildade allmänhet, så beror detta ingalunda — som ju förhållandet varit med exempelvis Almqvist — på en initierad vetenskaplig forskning. Fredrika Bremerlitteraturen är nämligen alltjämt ett sorgligt kapitel. Det vimlar ännu av olösta litterära och psykologiska problem omkring Fredrika Bremers person och romaner, och man har all anledning att beklaga bristen på en verklig biografi, som kunnat helt tillgodogöra sig det viktiga material, som under de senare åren blivit framlagt. Jubileet har tyvärr icke fyllt denna lucka. Visserligen har Herthas nuvarande redaktör, Ellen Kleman just i dagarna utsänt en mycket förträfflig liten bok, avsedd att ge en helhetsbild av Fredrika Bremer, men man måste säga sig att den icke ger mycket nytt. Boken ingår i den välkända serien *Svenska Kvinnor*, från vilken man erinrar sig en tidigare grundlig men icke så litet knarrande biografi över fru Nordenflycht. Det hade varit av värde, om Ellen Kleman haft att ösa ur en lika välförsedd speciallitteratur som den, vilken utan synbar anledning växt upp omkring den omsorgsfullt bevattnade Nordenflychtska graven.

Detta får icke fattas som om den nyutkomna boken vore behäftad med några allvarligare fel. Visst icke — den är korrekt och välskriven, den vittnar om ett gott stycke inlevelse och initierad sakkunskap. Måhända vore det för mycket begärt, om man fordrade en riktig och i någon mån uttömmande analys av Fredrika Bremers inre liv, och man har väl heller ingen rätt att pocka på en utredning av alla de impulser från när och fjärran som träffat Fredrika Bremers blott alltför lätt påverkade ande. Men även om boken icke vill gälla som »vetenskaplig» — löjliga tanke — så kunde den dock med fördel ha innehållit en analys av Fredrika Bremer, som i någon mån skilde sig från det vanliga sentimentala kåserande, vilket tyvärr har satt sin prägel på de tidigare försöken i samma stil.

Det finns emellertid ett avsnitt i boken, som verkligen bjuder på något väsentligt nytt, och som man därför är författarinnan tacksam för. Saken är den, att Fredrika Bremers korrespondens med Böklin här för första gången fått utnyttjas. Och även om det så omdiskuterade problemet icke härigenom fått sin slutgiltiga förklaring, måste man säga sig att det skänkts en högst intressant belysning, som delvis ställer de agerande i en ny dager.

Fredrika Bremer var ej den vestal senare skriftställare velat göra henne till, hon var i sin ungdom tvärtom kringvärd av friare och bar innerst en längtan efter att bliwa maka och mor — så framställer amanuensen vid Stockholms högskolas litteraturhistoriska seminarium Sven Stolpe här den ryktbara författarinnan.

Varför avskog Fredrika Bremer Böklins frieri? — Man vet sedan gammalt att det kom till ett missförstånd, en förveckling under de sista dagarna av Fredrika Bremers Kristianstadsår. Genom Ellen Klemans framställning vill det synas som om väninnan Hedda Wrangels plågsamma dödsbädd skulle ha betytt icke så litet för förhållandet till Böklin. Som bekant var Fredrika Bremer — det sammanhänger ju med de välkända förhållanden, under vilka hon växte upp — ytterligt, man kan väl säga sjukligt känslig för lidandet i alla dess former. Böklin skriver med full rätt i ett senare brev: »Ditt lidande med naturen misskänner jag icke; att minsta missljud plågar dig som synden och håller din fantasi fången, detta kan jag begripa, men att säga: detta missljud är verkligheten, allt det övriga — är chimär, saga, prästdikt», det är oriktigt. Det vill synas som om Böklin här hade satt fingret på den ömma punkten. Vid Hedda Wrangels dödsbädd kom lidandets gåta på nytt för Fredrika Bremer, hon blev åter pessimistisk på sitt vanliga halvt hysteriska sätt och vägrade att själv anamma den lycka livet hade att erbjuda henne vid Böklins sida. Men det finns ett annat lika intressant led i hennes försök att för sig själv och för Böklin rättfärdiga sin vägran. Man återfinner det i ett publicerat brev, som skrevs omedelbart efter det att Böklin hade besökt henne på Ovesholm — Hedda Wrangels egendom — och där hon utförligt motiverar sitt av-

slag. Det väsentliga är icke hennes uppfattning, att ett äktenskap skulle förhindra henne att genom sitt författarskap göra en positiv insats för människoslåktets lycka, hennes viktigaste skäl är att hon tvivlade på Böklins känsla. »Medan allt ännu står och väger, förnimmer hon som det egentligen hämmande en passionens bristande styrka hos honom.» Och hon tillägger: att hon har jämförelsepunkter: hon har redan en gång varit älskad, och hon vet vad kärlek vill säga.

Så framställer Fredrika Bremer alltså saken själv. Därmed är emellertid hela bilden icke klar. Att Fredrika Bremer själv verkligen älskade Böklin, får väl numera anses vara ställt utanför allt tvivel. För den som ännu instinktivt tänker sig henne som den vestal man tidigare velat göra henne till kan det ha sitt intresse att ta del av följande i hennes mun verkligt gripande uttalande: »När jag kommer så in i tänkanets labyrint att jag ej ser mig god till att komma därur, då jag ej vet varthän för idéer och irrbloss, då tar mig en otålig het och en förtvivlan, och begäret tar mig att vända mig från detta liv och till ett verkligare. Jag vill kyssa en man, amma ett barn, sköta ett hushåll, göra lyckliga och ej tänka utan för dem och för att prisa Gud.» Det förefaller, som om Fredrika Bremer aldrig hade talat så uppriktigt som här, och uttalandet ger i mina ögon den bästa förklaringen av hennes förhållande till Böklin. Hon var innerst inne visst icke den teoriernas kämpe, brutalt likgiltig för sin egen lycka, som man tidvis har velat göra henne till. Som andra kvinnor ville hon älska och bilda ett hem. Men i avgörandets stund svek henne beslutsheten och hon föll i förtvivlan vid tanken på att själv slå sig till ro, när så oändligt många kvinnor i världen väntade och behövde hennes hjälp.

Ellen Kleman berättar en nästan beklämmande episod, som styrker denna uppfattning. Fredrika Bremer hade efter väninnans död farit upp till Årsta och där återvunnit sin sinnesfrid, blivit sig själv. I en glad och lycklig stund, när livet syntes henne ljusare än vanligt, beslöt hon då att skriva till Böklin och säga honom sitt ja. Men brevet blev aldrig avsänt. Orsaken var den, att Fredrika just samma dag hon skulle posta det, råkade att närvara vid en diskussion som två av hennes vänner förde, och vid vilken vissa obehagliga detaljer om några vivisektionsexperiment kommo i dagen. Genast försvann hennes glada tro på framtiden, lidandet började åter sysselsätta hennes tankar, och hon avsånde ett annat brev! Under nedskrivandet nåddes hon av ett meddelande från Böklin, där han för första gången själv sviktade och uttalade tvivel om sin kärlek. Fortsättningen är välkänd. Efter ett par brev, där Fredrika gjorde flera bekännelser som vittnade om hennes djupa känsla för Böklin, beslöt hon resa till Norge. Först nu tycks Böklin ha uppgett hoppet. Han ville göra ett sista försök och gav sig på väg mot Årsta. Men i Jönköping vände han

(Forts. sid. 72.)

Den ryska stöveln är damernas senaste nyhet för vintersäsongen. Man har tydligen tröttnat på vristskydd och damasker.

Det är Fruksalt SANITOS

som borttager däsighet och trötthet och skänker vigör och hälsa, genom att underlätta matsmältningen.
HENRIKSSONS KEM. TEKN. FABRIK, ÖREBRO.

SANITOS

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

ARLA BAGGE.
F. Ossbahr, Lidingö. Änka
efter landssekreterare A. H.
Bagge.
80 år den 15 januari.

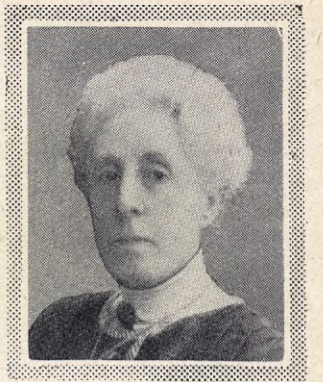
HULDA HERSLOW.
F. Tranchell, Malmö. Maka
till f. d. lektorn, m. m., fil.
doktor Carl Herslow.
80 år den 19 januari.

MATHILDA MALM-
STEDT.
F. Wahlgren, Varberg. Änka
efter kyrkoherden E. Th.
Malmstedt.
75 år den 14 januari.

LOVISA SAHLSTRÖM.
F. Pihl, Hjo. Maka till
kyrkoherde emeritus J. G.
Sahlström.
70 år den 18 januari.

GERDA NETZLER.
F. Borg, Stockholm. Änka
efter apotekaren Astley
Netzler.
70 år den 21 januari.

THÉRÈSE ULLMAN.
F. Hegardt, Humstad. Änka
efter prostens, fil. jubeldr
Magnus Ullman.
65 år den 18 januari.

JENNY BELFRAGE.
F. Lagerlöf, Lidköping. Maka
till medicine doktor Knut A.
Belfrage.
65 år den 21 januari.

JUDITH WINTHER.
F. von Gegerfelt, Ystad. Ma-
ka till f. d. förste stadsläka-
ren dr Wilhelm Winther.
65 år den 21 januari.

ASTRID FLEETWOOD.
F. Wennerberg, Odensviholm.
Änka efter ryttmästaren, frih.
Edvard Fleetwood.
60 år den 15 januari.

CHRISTEL SCHEN-
STRÖM.
F. Jörgensen, Saltsjöbaden.
Maka till överstelöjtnant C.
F. Schenström.
60 år den 17 januari.

AGNES HAMMAR-
SKJÖLD.
F. Almqvist, Uppsala. Maka
till landshövdingen, en av de
Aderton i Sv. Akademien
m. m. Hj. Hammarskjöld.
60 år den 15 januari.

AGNES PETERSSON.
F. Asberg, Uppsala. Kinder-
gardenlärarinna. Maka till
stadsfogden Gustaf Petersson.
60 år den 21 januari.

LOTTEN CREUTZ.
F. Billström, Kalmar. Änka
efter kaptenen och överkon-
trollören, greve Philip Creutz.
55 år den 8 januari.

EVA VON SCHANTZ.
F. frih. Hermelin, Lunnaby,
Räppe. Maka till jägmästa-
ren Malcolm von Schantz.
55 år den 13 januari.

FRIDA BLOM.
F. Hamberg, Stockholm. Ma-
ka till kammarrättsrådet Isak
Blom.
55 år den 16 januari.

MARIA DANELL.
Fröken, Stockholm. Lärarin-
na m. m. Dotter till kyrko-
herden Isak Danell.
55 år den 17 januari.

ELSA STÅHL.
F. grev. Bonde, Stockholm.
Änka efter översten vid K.
Norrlands Dragonreg:te Hen-
ric Ståhl.
55 år den 21 januari.

ELMA FLODERUS.
F. Lind, Stockholm. Maka
till överläkaren, med. dr
Björn Floderus.
50 år den 11 januari.

RAGNHILD BROMAN.
F. Lundgren, Karlskrona.
Maka till kommandören Uno
Broman.
50 år den 9 januari.

SIGNE DÖLLING.
F. Hafström, Hälsingborg.
Änka efter direktören Ernst
Dölling.
50 år den 17 januari.

Rida, rida ranka,
vem skall fönstren blanka?

Fönstren blankar Bon Ami,
som kristall de klara bli!

KVINNORNA VILJA FRED

EN TALRIKT BESÖKT FREDSKONGRESS ÄR VECKANS STÖRSTA KVINNOHÄNDELSE I STOCKHOLM.

VAR GANG MAN SER ATT KVINNOR kunna sköta sig väl i det offentliga livet liksom i det enskilda, måste det fröjda ett ärligt kvinnohjärta. I dessa dagar ha vi haft glädjen erfara vackra bevis på kvinnors organisationsförmåga och planeringstalang i den »upplysningsvecka», som anordnats av den svenska avdelningen av Internationella kvinnoförbundet för fred och frihet.

Statsministern hade lovat öppna förhandlingarna men blev hindrad av konselj och kom en timme senare. Det var glädjande att höra landets högste ämbetsman yttra sitt erkännande av den aktningssbjudande vilja att ställa fredsproblemet under mångsidig belysning som programmet visade. Det omfattade behandlingen av såväl politiska och ekonomiska, som sociala och etiska faktorerens betydelse för världsfred och försoning. Han ansåg att kvinnornas insats i det offentliga livet borde kunna bära god frukt på fredsområdet i det önskade skapandet av en ny mentalitet.

Damerna hade gått grundligt tillväga vid

Några intryck från den upplysningsvecka, som Internationella kvinnoförbundets för fred och frihet svenska avdelning anordnat i Stockholm den 7—13 jan., ges här av professorskan Ann Margret Holmgren, själv livlig och intresserad deltagare. Utförligare artikel följer i nästa n:r.

uppställandet av programmet. Det började med historieundervisningen som ur fredssynpunkt lämnar mycket övrigt att önska. Läroböckerna fingo sina fiskar varma av herrar lärare, under rektor Fähræus ordförandeskap. Även uppfostringsfrågor behandlades.

Ett utmärkt inslag i mötet utgöres av föredragshållarna från grannländerna. Den framstående vetenskapsmannen och norska delegeraden i Nationernas förbund, professor Kristine Bonnevie, den danska delegeraden i Nationernas förbund, fröken Henny Forchhammer, som tillika är ordförande i de danska kvinnornas nationalråd och den finska fil. doktorn Maikki Friberg som redi-

gerar den finska kvinnotidskriften »Naisten Äämi» ha var och en gjort intressanta insatser.

Professor Bonnevie gjorde en livlig skildring av arbetet inom kommittén för intellektuellt samarbete mellan länderna. Hon beklagade att Sverige ännu inte bildat någon nationalkommitté för att befordra samarbetet.

Ett uppseendeväckande förslag gjordes av professor Robert Bárány om upprättande av ett internationellt universitet till utbildande av unga män som vilja bli politiker och statsmän. Tanken väckte stort intresse. Konsten är blott att åstadkomma de svindlande summor som krävas. Även häri kunde de väldiga kvinnliga världsföreningarna möjligen ge en god hjälp om de fatta intresse för saken.

Tyvärr finns ej tid för en längre redogörelse för vad som hittills förekommit i upplysningsveckan, men vi hoppas få återkomma.

ANN MARGRET HOLMGREN.

VILKET GLAS TYCKER NI HAR VACKRASTE FORMEN?

Glaset bland vilka de tävlande skola välja.

Den livliga anslutning som tävlingen om den vackraste kaffekoppen fick har föranlett Idun att anställa omröstning även om hur ett vinglas skall se ut för att verka konstnärligt utformat. Här ses alltså ett antal glaspjäser i olika tiders stilar och Idun anmodar läsekretsen att avge sitt omdöme genom att sända in nummer — endast ett nummer för varje svar! — å det glas man sätter framom de övriga ifråga om konstnärlig verkan. Nu liksom vid röstningen om kaffe-

kopparna ges ett pris bestående av ett dussin vinglas till det av redaktionen först öppnade svaret som visar sig ha träffat majoritetens smak. Anmärkas bör att alla de här förekommande glaset äro till dessertvin.

Tävlingen står öppen en vecka efter detta nummers datum. Svaren märkas »Glas» å kuvertet och vi hoppas på talrik anslutning så att man även i detta fall får fullt klart vartåt allmänhetens smak pekar.

De kooperativa företagen — allas egendom

I F R E D S V I M L E T

Svenska avd. av Internationella kvinnoförbundet för fred och frihet har anordnat en upplysningsvecka den 7—13 jan. i Stockholm. Flera framstående damer från grannländerna och vårt eget land deltaga och ur kongressviolet har kameramannen här fångat några.
(Foto: Holmén.)

En trio utländska gäster vid kongressen. Fr. v. fröken Henni Forchhammer, Danmark, delegerad i N. F. och framstående språklärlarinna, Kristine Bonnevie, Norge, professor i zoologi och likaså delegerad i N. F. och fröken Thora Dugaard, Danmark, ordf. i danska fredsligan, förut redaktör för "Tidens Kvinder" och verksam i socialt arbete.

En dansk representant av svenskt ursprung är professorskan Hedvig Strömgren, maka till den svenske professorn vid Köpenhamns universitet Elis Strömgren och syster till Bengt Lidforss.

Fru Anna Bugge-Wicksell, svensk representant i N. F. och storpamp i freds- och kvinnorörelsen både inom och utom Sverige, känna vi alla.

Maikki Friberg, fil. d:r och redaktör, är en av Finlands mest kända kvinnor.

Medborgarskolans på Fogelstad energiska rektor, Honorine Hermelin, ses också i kongressviolet.

Matilda Widegren är den svenska freds-rörelsens entusiastiska och oförbrännelige ledarinna.

MATTE OCH HENNES VOVVE

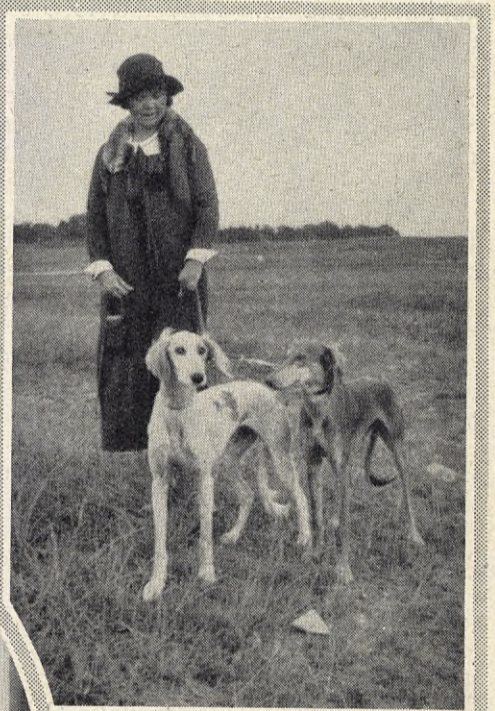
Hunden är människans bästa vän, heter det visst och den satsen stryker nog matte under. Men matte är också vorvens bästa vän och vi ha många damer i Stockholm, som äro ägare till förnåma och väl ompysslade hundar. Här ses några intagande bilder av matte med sin hund.

Mrs Bliss, amerikanska ministerns i Stockholm charmant fru med sin cairn-terrier.

Lika som två bär äro de båda franska bulldoggarna "Voyou" och "Zuzuky", tillhöriga konsulinnan Malily Nordbeck, f. de la Vega.

De se väl stolta ut de två Saloki-hundarna med sin matte, fröken Vivan Bonander, men så är också deras ras sällsynt i Sverige.

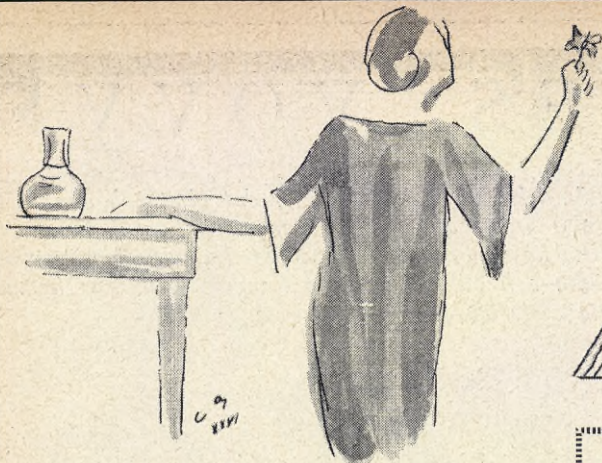
Fru Louise Hay, f. Bråkenhjelm, maka till kabinettskammaherre B. Hay, har två trevliga skotska terriers "Jap" och "Gwen."

"Lurven" skall fotograferas med sin matte, grevinnan Estrid Bielke, maka till hovjägmästaren greve Sten Bielke.

Pekingesern "Gull" och hennes matte, fru Ellen Hjelmar.

EN FJÄRILHISTORIA

En fin och vacker fjärilshistoria om en liten lärarinns kärlekssaga och drömmarnas uppfyllelse.

LANG, BLEK, NÄRSYNT KISANDE står fil. kand. Wilma Wall en tidig morgontimma framför femte klassen med en fjäril på en knappnål i nypan. Dess vingar äro dunkelt bruna och, hade inte en rund, pastellblå fläck på vardera vingen tindrat och lyst, hade man kallat fjärilen oansenlig. Men nu var det som om himmelen själv skänkt den lilla fjärilen en bit av det grannaste blåa, den ägde, och som glada barnaögon tittade de båda runda fläckarna fram ur det dunkla bruna. Alla måste stanna inför den och säga: »Nej, se en så vacker fjäril!»

»Flickor, den här fjärilen kallas Påfågelögat. Den har — —». Tyvärr ser ingen vidare intresserad ut. Tankarna fara som ljusa fjärilar hit och dit, de kretsas en stund i det gula klassrummet, kring katedern, lärarinnan och fjärilen på knapphålen för att sedan skingras för alla världens vindar och stanna vid sista danstillställningen, idrottstävlingen i nästa vecka eller den kommande sommaren alla möjligheter. Wilma Wall blir tyst för en stund. Fjärilen i hennes hand lockar tankarna till flykt, och på lätta vingar flyga de till en liten, liten stad i Tyskland. Där stanna de, sedan de mött en stor, stor man med väldiga »goggles». Han är en stor man till både kropp och själ, väl värd all den beundran, Wilma i tysthet ägnat och ägnar honom. Förra sommaren hade de vandrat tillsammans vid Elbes stränder, de hade suttit sida vid sida i Kurhausgarden, där brokiga fjärilar fladdrat kring i solskenet, de hade diskuterat fjärilar och bin och spröt och antenner, herr professors och Wilmas gemensamma, stora intresse, men »jag älskar dig» hade aldrig kommit över professors läppar. Hon hade hoppats, hon hade väntat. Hon hade varit nästan säker, den där tidiga julmorgonen, då han och hon suttit på en bänk nere vid floden. Ett stort påfågelöga hade kommit flygande, det hade satt sig på hennes hand, och han hade så smekande sagt: »En hand gjord att smekas». Men något »jag älskar dig» hade inte följt, och så hade den förgäves väntande och längtande lämnat den lilla staden och rest hem till inträdesprövningar och upprop. Kanhända hade herr professor från Tyskland fruktat, att den lilla lärarinnan från Sverige med sina goda kunskaper om larver och puppor och fjärilar ej skulle kunna laga den goda korb och den läckra kål, hans stora kropp behövde och var van vid.

»Flickor, till nästa gång tar ni till Rätvingar.» Skolklockan hade skärande gällt kallat dem alla tillbaka från tanklösa drömerier.

Vårsolen sken över onda och goda när Wilma Wall samma dag kl. 3 neddade skolgården för att vid närmaste hörn ta spårvagnen hem. Där kom den blå vagnen i backen, bromsade, stannade vid hörnet. Wilma tog gatan i tre långa skutt. Vid spårvagnen stod redan en skrattande skolflickhop. Alla gingo upp i släpvagnen, när

och steg ur vagnen vid hållplatsen alldeles utanför sitt hem.

Hon äntrade sina fyra trappor, satte patentnyckeln i låset, vred om, steg in, tog av ytterkläderna, tvättade sig om händerna, tog tidningen, satte sig vid middagsbordet och sade: »Goddag, Tea», till den ärvda trotjänarinnan, som i detsamma kom in med maten. Så föll hennes blickar på tidningens annonsspalter. Förlovade — — inga kända. Vigde — — inga kända. Vänner och bekanta hade slutat åka in i de spalterna. Wilma tyckte, att hon numera hittade flera bekanta under rubriken »Döde». — — Men se här! Blicken hade nu förirrat sig bort till andra sidans nedersta högra hörn. Svensk-Tyska Föreningen. Torsdagen den 20 maj, kl. 7,30. Föredrag av professor Max Riese från Berlin. Ämne: Sumatras insektsvärld. Max Riese. Max Riese! Ja, ja, det var ju, det var ju han, Han! Insekter! Ja visst, visst var det han! Han skulle komma hit till hennes land, hit till hennes stad, nu, snart, inom en vecka. Ja, där stod det ju, där nere i hörnet, se, se! Det blev med ens så sommarljus omkring henne, luften fylldes av blommors doft, det skimrade och fladdrade och dansade av tusen brokiga fjärilar omkring henne. Hon blev sittande orörlig med tidningen i sin hand, stirrande på annonsidan, kroppkakorna kallnade, hungern försvann, tröttheten, olustkänslan, som hon förut känt. Hon var helt plötsligt förflyttad till en annan värld, där tyska språket smekte hennes öron, och där fjärilars lek var hennes ögons fröjd. Här i denna värld dvaldes hon, ända till dess Plikten infann sig och ganska omilt ryckte henne i armen. Den ledde henne bort till skrivbordet, till väntande läxböcker och skrivbokshögar. Ett återsken från den underbara värld, hon nyss dvalts i, vilade emellertid över de blåa häftena, förlänande dem alla ett rosenrött skimmer.

Det var en lycklig varelse, som den kvällen efter slutade förberedelser för morgondagens lektioner, gick att tänka på sin yttre människa. Det bestod däri, att en koffert med sommarklädnings lyftes ner från vinden för att av Wilma överses och av en sömmerska sedermera omstuvats. Då hon öppnade locket, slog en våg av minnen mot henne, minnen från den gångna sommaren. Där var den röda, den, som hon hade haft på sig den där morgonen, en ny spets om halsen, så skulle den bli bra igen. Den rutiga bomullsklädnings, kanske en aning kortare ärmar. Den blå — — men vad nu. Det prasslade någonstans. Därinne i sidvecket, vad var det då? Nej, se en fjäril! Var kom den ifrån? Hade den bott därinne hela vintern i Wilmas blåa klädning, levat där som larv och puppa och just nu sprängt sitt hölje? Wilma skakade litet på klädningen. Och se! Ut i rummet flög på lätta vingar ett Påfågelöga. Dess blåa ögon lyste. Ren, stolt och fri lyfte hoppets skimrande fjäril sina vingar och flög genom det öppna fönstret rakt ut mot den nedgående solen.

Kring dagens bibelord.

Utvalda för Idun av prinsessan Ebba Bernadotte.

Herren är min herde, mig skall intet fattas.
Psalm 23: 1.

Jesus sade: Jag är den gode herden. En god herde låter sitt liv för fåren.
Joh. Ev. 10: 11.

Jag skall själv taga mig an mina får och leda dem tillsammans.
Hesekiel 34: 11.

Det förlorade skall Jag uppsöka, det fördrivna skall Jag föra tillbaka, det sargade skall Jag förbinda och det svaga skall Jag stärka.
Hesekiel 34: 16.

Om ibland eder finnes en man, som har hundra får och han förlorar ett av dem, lämnar han icke de nittionio i öknen och går och söker efter det förlorade, till dess han finner det.
Lukas 15: 4.

I gingen vilse såsom får, men nu haven I vänt om till edra själars herde och vårdare.
I Petri 2: 25.

Om jag far vilse så uppsök din tjänare, såsom ett förlorat får.
Psalm 119: 176.

»Du har nittionio hemma här
Är ej Herre det dig nog?»
»Nej detta», svarade herden kär,
»Långt bort uti öknen drog.
Och vore än vägen brant och svår
Jag sökte i öknen upp mitt får!»

L. A.

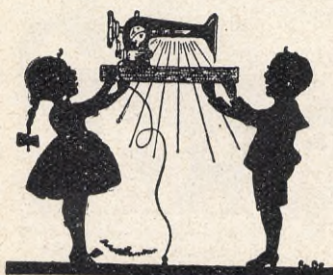

- Steinway & Sons -

Lundholm
Pianomagasin

Stockholm
Jakobbergsgatan 39

Göteborg Malmö

Den minsta till utrymmet
Den största till nyttan

Singer

LILLA ELEKTRISKA

Modernisera Edra klädningar

blusar och underkläder.
Färga dem själv med

Hemfärgen Härvans

Modfärger

10 delikata färgtoner.
Begär provkarta.

A. W. Herdins Färgverk
Falun.

Vid Engelska sjukan Bleksot Skrofler

och aptitlöshet hos barn i alla åldrar har Emulgon (vitaminrik fiskolja i förening med Phospho-Energon och kalk) givit utomordentligt goda resultat. Redan efter kort tids användning ger sig en märkbar förbättring tillkänna, aptit och vikt ökas, sömnen blir lugn och stärkande.

Under rekonescens och svaghet försorsakad av klena lungor, körtelsjukdomar, blodbrist etc. är en Emulgonkur synnerligen välgörande.

Giv Edra barn

Fås på alla apotek i originalflaskor om 200 och 1.000 gr.

Iduns kvinnoklubb

har sitt första sammanträde efter jul för sekt. I torsdagen den 14 och för sekt. II torsdagen den 21 jan. Fru Mia Leche-Löfgren håller ett kåserande föredrag om Nationernas förbund. — Medlemskort för 1926 skola lösas av alla medlemmar. Nya medlemmar anmäla sig å Iduns red.

Hemma hos den nye riksdagsmannen.

(Forts. fr. sid. 61.)

det, som snart fick sådan vind i seglen att detta föranledde en av dess ekonomiska intressenter till följande originella betenande: en dag kom herr ekonomen upp till Ljunglund och sade att nu måste nog tidningen läggas ner. Varför då? — »Jo, ser du, det börjar bli så mycket prenumeranter att papperet blir för dyrt!» — — —

Början var gjord och redaktör Ljunglund seglade vidare på journalistikens och högers skuta, trotsande många stormar och oväder, tills Nya Dagligt Allehanda gav honom en konstant om också inte alltid spegellugn hamn.

»Varför är redaktör Ljunglund högerman?» fråga vi under konversationens gång.

»Det följde efter tullstriden, kanske lite' av ren självbevaringsdrift, ty jag såg min fars gård ruineras», svarar redaktör Ljunglund. »Men närmare studium och erfarenheter ha sedan kommit mig att slå rot i högern. Konservatismen är i grunden naturlig för varje människa, tradition, släktband och kärlek till fädernetorvan kan icke utplånas. De andra politiska religionerna äro uppkonstruerade. Liksom de äro fanatiska. Det enda parti där jag funnit frihet för individen är i högern. Alla andra äro bundna till händer och fötter av sina partier, men högermännen ha frihet att tänka, tycka och handla var och en efter sin individuella åsikt innanför den naturliga och nedärvda konservatismens gränser. I högerns ideal finner jag tankefrihet, humanitet och sund patriotism, därför är jag högerman och kommer att förbli det till min död.»

Med dessa manliga ord låta vi journalisten och politikern lämna denna lilla skildring för att placera honom som privatmannen i hemmets skinnstol. Men där sitter han inte länge, ty väl inom hemmets väggar händer det icke sällan att redaktören ses vid sitt skrivbord i egenskap av filosof sysselsatt med digra avhandlingar om detta livet och andra mera idealiska och svårgräpliga. Filosofiskt skriftställarskap är redaktör Ljunglunds hobby — om ett så lätt ord får användas i dylikt förnämt sammanhang — som skänker honom rekreation för poli-

IDUN

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Grundlagd av Utgivare:

Frithiof Hellberg Beyron Carlsson

Redaktör:

Eva Nyblom

Redaktionen: Kl. 9—5 Expeditionen: ... kl. 9—5
Riks 8660 — Norr 9803 Norr 1602 — Norr 6147
Red. B. Carlsson kl. 1—3 Annonkontoret: kl. 9—5
Riks 8660 — Norr 402 Riks 1646 — Norr 6147

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

35 öre efter text. 40 öre Lediga platser 25 öre
å textsida. Bestämd plats Platssökande
20 % förhöjning. Pensionat-, Skol- & Diverseannonser ... 35 öre

Iduns prenumerationspris:

Idun uppl. A. Idun uppl. B.
Praktupplagan Vanl. upplagan
Helt år 17:— Helt år 15:—
Halvt år 9:— Halvt år 8:—
Kvartal 4:50 Kvartal 4:25

Lanoja TVÅL

Skyddar, renar o. bevarar hyn.

Lanoja-tvålen är damernas förtjusning och herrarnas favorittvål. För att skydda och bevara huden finnes intet bättre medel än dagligt bruk av Lanoja-tvål. Den tillför huden de beståndsdelar, som erfordras för en klar och vacker hy.

Gahns UPSALA

LÄDER-ARMBAND

Märke: "MIDGET"
(Patent o. lagl. reg. varumärke)

KR. 2 KR.

Världens mest praktiska läderarmband

Klockan sitter absolut stadigt och kan icke glida av armen

Bydda remmar av bästa engelska kvalitet

Se prov på äkta Midget hos urmakaren.

Badinrättningen

Telefon Sö. 330 56 och 367.

Södermalms Tvätt- & Badinrättning

Tvättinrättningen

Telefon Sö. 336 30 och 25 82.

Den friska, moderna flicktypen

Hon är kvick, ogenerad och klok. Hon känner till allt, som bidrager till att skapa ett tilltalande helt. Framför allt ingen obehaglig transpiration under armarna — den motbudande transpirationslukten förekommer icke mera i våra upplysta tider, då varje dam känner till och använder

ODO-RO-NO

(medlet mot transpiration)

det enda garanterat oskadliga medlet, som tillika är ekonomiskt, enär endast ett par droppar behövas 2 à 3 kvällar i veckan. — Begär bruksanvisning. — Se upp för farliga efterapningar.

Ypperlig ny metod. Giver ny hud på 20 minuter.

En nyhet, som kommer att väcka stor uppmärksamhet. De flesta amerikanska damer använda nu denna metod.

Tusentals damer, vilkas utseende nu förstöres av pormaskar och finnar eller av en fläckig, grå och oren hy, behöva ej längre vara olyckliga här för, ej heller behöver någon dam att ha dessa trötta, nervösa rynkor vid ögonen, näsan och munnen.

Alla dessa skavanker kan Ni själv bota genom en lätt behandling i Edert hem. Även om Eder hud varit dålig i många år — även om Ni inte längre är så ung som Ni skulle önska, kommer denna metod att förändra Edert utseende.

Vi bedja Eder därför göra ett försök med

Royal Skönhetspasta
(Royal Beauty Clay).

Vad man **skall göra:**
Vrid först upp en handduk i mycket varmt vatten och håll denna intill huden (helst ett par gånger) för att porerna skola öppna sig så mycket som möjligt, tag därefter skönhetspasta och smörj den på huden utan att gnida in den mer än fördelningen av cremen fordrar. Låt cremen sitta i 20 minuter. Den har då blivit stel och hård och mjukas nu upp med varmt vatten och avtorkas försiktigt. När cremen är fullständigt avlägsnad, kommer man att överraskas av den ögonblickliga förändringen. Eder hud har genomgått en förnyelsekur.

Om *Royal skönhetspasta* inte finnes på platsen, skicka då denna kupong till ensamförsäljaren för Skandinavien:

Hellenberg & Larsen,

Trading Co.
Peder Skramsgade 24, Köpenhamn K.

Sänd omgående en tub "Royal skönhetspasta". 3 kr. i frimärken bifogas.

Namn

Adress Idun 14/1

AROMA

är den enda smörblandning, som i smak och arom ger en fullgod ersättning för mejerismöret.

1,10 pr 1/2 kg. paket

tikens och journalistikens mera jordbundna problem.

Sedan blir inte mycken tid över för familjefadern i det trevna hemmet vid Grevgatan, där fru Jenny Ljunglund är en älskvärd värdinna. Den lugnaste och bästa hemtiden tycker nog hon och husets unga dotter — nybakad lärarinna och sin pappas stolthet, fastän hon ägnat sig åt en bana, som många tro att de konservativa ryssande kalla blåstrumpans — inträffar, då familjen varje sommar packar sina kappsäckar för en månad och reser utomlands. Först då hitta vi riktigt journalisten-politikern-filosofen i fridfull och isolerad hemmiljö i familjens sköte. E. N.

En ung man och en ung kvinna.

(Forts fr. sid. 64.)

nertill snipande som en strut om benen. Alla unga män med självaktning ha en sådan rock nu och kallas då gentlemän. D. v. s. då måste de ha pull-over också — ett slags sporttröja som brukas av gentlemän då de intaga sin lunch på restaurang — och oknöppta handskar.

Vi unga damer äro bara modedockor. De unga männen förakta modedockor, som alla äro precis likadant klädda. Min själs älskade gör det också. Han vill att jag skall vara originellt klädd.

En kväll klädde jag mig originellt och naturligtvis smakfullt för teaterbesök.

— Vad du ser underlig ut sade själens älskade. Ska du gå i den där klädningen?

På teatern satt Greta i shinglekläder från topp till tå, den gängse uniformen.

— Du skulle klä dig som Greta, sade själen nu och tog inte ögonen från min kära väninna på hela kvällen.

— En kvinna ska vara enkelt klädd, predikar likaså min själ.

En kväll klädde jag mig enkelt för teaterbesök.

— Vad du ser pauver ut, sade han då. Har du inte något snyggare att ta på dig?

Naturligtvis letade jag rätt på något snyggare.

— Min syster Margit syr sina kläder själv, berättade han en annan gång. Det skulle du också göra.

Jag har alltid sytt mina klädningar själv. Men det skall man inte tala om. En dag hade jag en gränslöst söt klädning på mig.

— Titta, den här har jag sytt själv, sade jag.

— Tja, den ser lite hemmasydd ut förstås, men alla barn i början, tröstade själen.

Nu talar jag aldrig mer om mina kläder med min hemligt ringförlovade.

Om en ung mans klädedräkt har jag inte lov att veta något. Men Elsa, som varit gift i två år och skild i ett och dessutom har två bröder, berättar gärna:

Att när en man klär sig i smoking »går detta på ett ögonblick». Och består i att han i en halvtimme letar efter en skjortknapp, som av husassistenten borde lagts i en ask, men av honom själv placerats i frackbyxfickan. Men när han väl hittat den där och skall sätta den i skjortan har skjortan inte kommit hem från tvätterskan. Då svär den unge eller medelålders mannen, sätter på sig pull-overn och dricker en grogg.

Hans hjärtas dam får ringa upp en väninna — »Karl måste på ett sammanträde, söta du.» NEJ LI KA.

Mamsell Fredrika.

(Forts. fr. sid. 65.)

tillbaka. Och innan sommaren var till ända, var han förlovad —

Det fanns otvivelaktigt flera sidor hos Böklin, som icke kunde tillfredsställa Fre-

Magsyra, halsbränna och kväljningar

tar man bort med ett glas *Fruksalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.

Fruksalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl. Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

A.-D. FÖRENADE
PIANO & ORGEL
FABRIKER
GÖTEBORG

Våra svenska instrument äro bäst och i förhållande till kvalitet billigast
MALMSJO-BILLBERG
ÖSTLIND & ALMQUIST
GUSTAFSSON & LJUNGVIST
RÄLIN
GÄVLE ORGEL- & PIANOF.

Unga Frugan bakat kaka, gubben kommer, Han vill smaka. Namnam gott, så smakar den!

Schröders Jästmjöl,
lilla vän.

Hushållshandskar

6-6½-7-7½-8
2: 50 paret, extra tjocka
3: — paret. Aderbräcksstrumpor o. alla slags sjukvårdsartiklar i lager, full garanti. Humana priser. Förstklassigt parfymeri med toilett- o. tekniska artiklar 10% extra rab.

CITY. Gratis katalog.

Jakobsbergsg. 27, hörn, av Regeringsg. Flemminggatan 13, mitt för Separator. Till landsorten mot postförskott.

VITRUMS FERROL

är det kraftigast aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält föredrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å
**APOTEKET VASENS APOTEKS-
VARUCENTRAL VITRUM,
STOCKHOLM**

Originalflaskor om 500 gram. Fås å alla apotek. Nedsatt pris kr. 3.25 pr fl.

**Ronneby
Bordsvatten**
TEL. 2398

KUNGL. HOVLEVERANTÖR

SÄNGKLÄDERNA

Äro de enda sängkläder, som uteslutand- stoppas med material, som undergått er modern maskinell rening o. desinficering. De äro de idealiska sängkläderna.

J. Svensson & Bourghardt

Täckfabrik, Tagelspinneri, Fjäderrenseri
GÖTEBORG.

Grundad 1881.

Erhållas i varje välsorterad sängkläders affär.

Generande hårväxt avlägsnas genast

Önskar Ni veta, huru varje dam, med armar utan den minsta antyan till misspydande hårväxt, lyckats avlägsna denna, skall Ni finna att svaret i nio fall av tio blir: Veet creme. Alla damer, som försökt denna parfymerade och sammetslena creme, hava icke längre någon användning för gammalmodiga, illaluktande depilatorer eller rakapparater, vars begagnande endast medför att håret tillväxer fortare och blir kraftigare. Man behöver endast påstryka litet Veet creme och låta den verka några minuter. Skölj sedan av den och — med ens är håret försvunnet. Tillfredsställande resultat garanteras i varje särskilt fall eller pengarna återbetalas. Veet kostar pr tub kr. 1.75 och kr. 3.25. Att tillgå hos alla hårfrisörskor, parfymaffärer etc. Eneqvist, Holme & Co. A.-B., Vasagatan 15—17, Stockholm.

Varning för efterapningar och mindervärdiga imitationer — de äro även ofta dyrare.

Clara Ekströms Optiska Magasin

Jakobstorg 3, Stockholm.

Etablerad 1872.

Tel. 45 21 - Norr 128 30

Välsorterat lager av:

Glasögon, Pincenez, Lorgnetter, Prisma-, Teater- och Marinkikare, Barometrar, Termometrar.

Reparationer utföras skyndsamt.

Astra-Maltos

välsmakande, lättsmält näringsmedel för barn, digivande mödrar och konvalescenter.

Förordas av läkare.

1/1 burk Kr. 3:25

1/2 " " 2:—

Hushållsförpackningar kr. 5:—
Försäljes å apotek, tekn. och speceriaffärer.

GLORY TANDCRÈME

drika Bremer. Hon kunde aldrig försona sig med hans intresse för lärarkallet, hon ville att han skulle vara »hel», att han i skrift skulle göra sina idéer kända och fruktbarande. Men viktigare än allt annat är, att Fredrika Bremer — det framgår av det nyss citerade brevet — längtade till ett »verkligare liv» än den tillvaro i teoretiserande och spekulering, som hon genom Böklin införts i. Fredrika Bremer var till hela sitt väsen en sann verklighetsmänniska, som ville leva bland människor av kött och blod. Hennes betydelse ligger djupast däri, att hon i en tid, då litteraturen trots allt hade kommit skrämmande långt från det påtagliga, det enkla och osammansatta, att hon då vågade visa, hur rik och härlig tillvaron var även i dess allra vardagligaste skepnader. Det finns visserligen mycket romantiskt och överspant i hennes böcker — Böklin har otvivelaktigt icke i alla avseenden haft ett välgörande inflytande över sin skyddsling. Man kan med fördel göra en jämförelse mellan de verk som tillkommo före och efter hennes närmare bekantskap med den sympatiska prästmannen och den bok, som direkt har sprungit fram ur deras samtal och korrespondens, Nina. Huru mycket tyngre väga icke de utsökta romanerna Familjen H. och Grannarna vid sidan av detta förvirrade verk!

Fredrika Bremer var alltså en sund utåt-riktad verklighetsmänniska, förtjust i att se, att göra observationer för deras egen skull, detta på ett alldeles nytt sätt i vår litteratur, och trots allt hysteri var hon onekligen trogen mot sin innersta natur, då hon avvisade teoretikern Böklin. Hon var icke sann mot sig själv, då hon i ett senare brev till Böklin formulerar »sitt väsens innersta behov» i orden: »Bäst blommar min själ i ensamheten.» Yttersta orsaken till hennes personliga tragik ligger just däri, att den enda man hon kunde tänka på att förena sig med var en abstrakt tänkare och icke en verklighetsmänniska av hennes eget kynne. Så blev hon den ensamma.

Man får måhända icke alltför mycket understryka de synpunkter som här ha anlagts på Fredrika Bremer och hennes förhållande till Böklin, men det förefaller mig, som om man vid tidigare försök att karakterisera den första moderna kvinnliga personligheten i vår litteratur allt för mycket lagt vikt vid uttalanden som tillkommit i ögonblick, då Fredrika Bremer icke var sig själv eller då hon hade något att dölja. Så har man ju länge tänkt sig Fredrika Bremers ungdom som en synnerligen olycklig och »ensam» period. Ett närmare studium av föreliggande material ger i stället vid handen, att hon var i det närmaste omvärd av friare, och att hon åtminstone hade en allvarlig kärlek bakom sig då hon gjorde sin bekantskap med Böklin. Det skulle vara av stort intresse, om man kunde komma till klarhet på denna punkt. Ellen Kleman vågar icke uttala sig i saken, men tycks luta mot att den begåvade och ovanligt noble ungdomsvännen Fabian Wrede varit den som stått henne närmast. Fredrika Bremers ungdom rymmer emellertid flera problem. Självbiografiska anteckningar, antydningar i brev samt vissa drag i de första romanerna ge sålunda ganska tydligt vid handen att hon vid ett tillfälle varit allvarligt fäst vid en man, betydligt äldre än hon själv. Min uppfattning om vem som här kan komma ifråga skall jag närmare utveckla senare. Det väsentliga är ju, att Fredrika Bremer verkligen älskade.

SVEN STOLPE.

Råvaror av högsta kvalitet, vetenskapligt behandlade, samt patenterad tillverkningsmetod är orsaken till Tvättbjörns framgång.

Vilket tvättmedel säljes mest?

Fråga Eder handlande.

Svaret blir säkert — Vita
Tvättbjörn.

Om Ni ej förut provat Tvättbjörn så köp då ett paket. Använd honom till tvätt, disk och rengöring enligt bruksanvisningen — och det står klart för Eder varför Vita Tvättbjörn säljes mest.

Vita Tvättbjörn

Tvättar allt — skadar aldrig.

Nu utkomna:

Bergslagsmor
(Lydia Hedberg)

Reseminnen
från
U. S. A.

A.-B. SEELIG & Co., STHLM

Filtar och Schalar

absolut största sortering och billigaste priser i Arvika Spinneri Affär, Oxtorgs-

Babyutstyrslar.

Verkligt bra modell och tillbehör komplett utst. Kr. 7:—, extra fin Kr. 9:—, Lyxutförande, handarbete Kr. 12:—, Bärmantel Kr. 3:—, d:o med handarbete Kr. 4:50. Lakan och örngott av noblessväv, äkta handknyplade spetsar Kr. 7:50. Mönster följer. Clara Lindqvist, Kvarngatan 20, Borås.

Färgad klädning

i ljus kulör ersätter ny. Utf. nu på 5 dagar. Norrköp. Kem. Tvätt o. Färgeri, Stockholm, 9 Hötorget, nedom Hallen.

Salon d'Originelle

Damutstyrslar, alltid sista nyheter. Regeringsg. 22, Sthlm. Tel. Norr 26343. Innehavare: SIGNHILD STENMARK

Svält ej

Edra rumsväxter, giv dem "Plantagen", ett på vetenskaplig grund sammansatt koncentrerat växtnäringssalt. Garanteras äkta endast på originalburkar. Erh. hos Kemikalie-, Frö- & Blomsterhandl.

Skand. Konstslöjdförsäljning

Drottningg. 77, Stockholm. Norr 743.

Realiserar Sommararbeten

Ritade och påbörjade draperier, gardiner, löpare, dukar etc.

TVÄTT.

För välgjort arbete, sänd Eder tvätt till STOCKHOLMS TVÄTTANSTALT. Telefon Huvudsta 1 09.

SVENSKA TRYCKERI-AKTIEBOLAGET STOCKHOLM

Huvudaffären: Klarabergsg. 54
Tel.: 21 23, 40 61
N. 93, N. 993

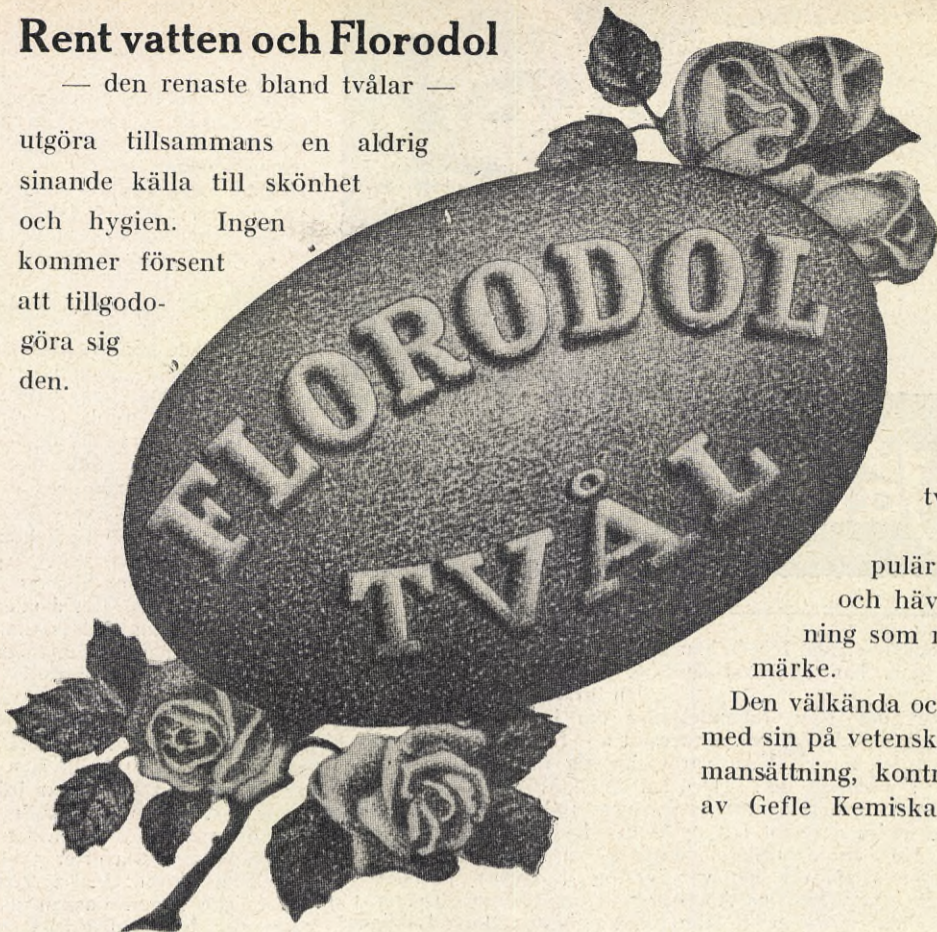
Fillialen: Riddaregatan 17
Telefoner: 72565
Norr 647

Utför alla slags Bok-, Tidnings-, Illustrations- och Accidenstryck

Rent vatten och Florodol

— den renaste bland tvålar —

utgöra tillsammans en aldrig sinande källa till skönhet och hygien. Ingen kommer försent att tillgodogöra sig den.

Den förrädiska slöja,

som parfymen hos mången toilettvål utgör, döljer ofta skarpa och hudretande beståndsdelar. Häri ligger en allvarlig fara för hy och hud.

Experimentera därför icke med nya, okända och oprövade tvålmarken.

Florodol är beprövad och populär sedan tvenne decennier tillbaka och hävdar alltjämt denna sin rangställning som marknadens ledande och främsta märke.

Den välkända och alltid tillitsfulla Florodoltvålen, med sin på vetenskap och erfarenhet grundade sammansättning, kontrolleras ständigt av innehavaren av Gefle Kemiska station, Fil. D:r Sten Tydén.

Parfymeri Flora,

Kungl. Hofleverantör.

bedömas fall för fall. Låt oss alltså hålla oss till detta enskilda exempel, som vi verkligen känna! Är Sune Gustaf polygamist, borde han inte ha gift sig. Och framför allt borde han inte ha gift om sig. Varför skulle nämligen denna nya tillfredsställa honom i längden? I varje fall tycker jag, det hade varit finkänsligare av honom att dölja sin natur för Alfhild och att låta henne njuta en smula av hans irakade välstånd. Som dock inte är så stort, att det behagligt kan delas av för många. Alfhild har fått börja på sin gamla plats. Vilket inte blir lätt. Naturligtvis har hon legat av sig betydligt under alla de här åren.

Det är nu det med Thekla, att hon trots sitt betyg i teoretisk filosofi ser så gruvligt praktiskt på ting, som man nog ej får se praktiskt på.

Nu tyckte jag, att jag ändå borde betona min ställning som värdinna. Jag har ju hört, att en

bättre värdinna leder samtalet, håller alla konversationens trådar i sin hand.

"Ja låt oss se saken individuellt! Betrakta bara detta enskilda fall", sade jag. "Alfhild kanske inte passade Sune Gustaf. Sânt går inte efter förtjänst. Överensstämmelse i lynne, i natur är väl egentligen den enda verkliga olyckan mellan två människor."

Rent ut sagt tyckte jag, att jag talat mycket bra.

Faster såg på mig. Min belåtenhet sjönk. Jag väntade med oro, att hon skulle säga: "Det är ynligt att höra löss hosta", som hon brukade. Och det är inte så roligt att i sin medelålder bli behandlad som en baby inför allas ögon.

Men faster sade inte det. Hon sade något annat i stället.

"Människan har alltid varit ett få och kommer antagligen alla tider att förbli ett få. Det enda som skiljer henne från markens

fänad är, att hon lärt drapera sina instinkter i en fager vävnad av förskönande fraser."

— Faster Agathe är så ryslig emellanåt. —

Därmed tog hon sin pirat. Det var rätt tyst, då hon gick.

Syrénkvisten.

Inklämt mellan tvänne modärna, jättelika, hyreskasärner låg ett gammalt hus. Stenfoten var mycket hög, överbyggnaden var av trä, och i en våning. Det är att antaga, att färgen en gång varit röd. Det brutna taket var täckt med tegelpannor, som årens flertal givit en vacker patina. Fönsterna voro endast trenne, fyrutade och små. Bakom de i grönt skimrande glasen skyntade man krukväxter. Ett högt plank med en stor och tung port ledde in till gården.

Inne på gården växte några träd, en kastanj, en lönn och någ-

ra äppelträd. De sågo tärda ut dessa träd. Det var länge sedan äppelträden burit någon frukt. Solen nådde ju aldrig dem. Igen-grodda blomsterrabatter talade om tider som varit. Från gården ledde en trappa med förstukvist in i huset. Den lilla förstugan var trång och mörk. Dörrar till höger och vänster ledde vidare in i huset. Till vänster låg köket, till höger kammaren där Johannes Apelbom tillbringade de flesta av dygnets timmar.

Ända sedan sin födelse hade han bott i detta hus. Det var hans fäderneärv. Och en dag skulle han även dö här. Johannes Apelbom hade nyligen fyllt sitt sjuttionde år. Han var en liten och senig man. Hans hår var grått, skägget hade denna obestämbara färg som kanske bör nämnas bengul. Ögonen voro små och lågo djupt inne i huvudet under den starkt välvda pannan. Munnen doldes helt av mustaschen. Det låg något ängsligt

Hämorrhoider

säker fullständig läkning utan operation med de sedan 25 år tillbaka erkända

Anusol - Goedecke

= Suppositorier =

Anusol Goedecke endast äkta i röda askar med firma Goedecke & Co., Chemische Fabrik und Export-Aktiengesellschaft, Leipzig, etikett och plombering. Varning för värdelösa efterapningar och ersättningspreparat.

För Anusol-"Goedecke" finns det ingen ersättning.

Anusol-"Goedecke" upphäver snabbt de ofta svåra smärtorna och möjliggör en lätt avföring. Det desinficerar, torkar och läker de sjuka ställena. Inga narkotiska beståndsdelar. Lätt att använda. Fås på alla apotek.

Året om

Barnängens

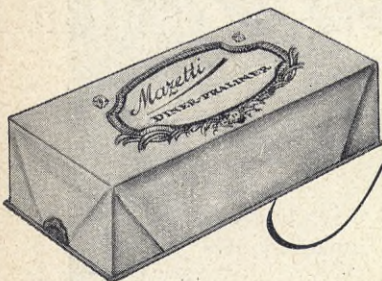
Crème Parba

över honom. Hans steg voro smygande, och han öppnade och stängde dörrarna ljudlöst. Det var som väntade han att något skulle hända, men som han ville överraska, blotta på bar gärning. För det mesta satt han på sin kammare och läste i Schartaus postilla, eller också löste han schackproblem. Men plötsligt lade han från sig vad han hade för händer, och gick med smygande tassande steg till dörren, som han öppnade ljudlöst, och fortsatte lika smygande tyst genom alla rummen. När han kom till köksdörren lade han örat till dörr-

sprungan och lyssnade. Hörde han ingenting gick han lika tyst sin väg igen. Vad var det som Johannes Apelbom var rädd för, och som han ville förekomma? Vem var det han spionerade på? Den första frågan är omöjlig att besvara, den andra däremot lätt, ty han hade bara en människa han kunde spionera på, och det var hans dotter, Maria Kristina Apelbom var fyllda fyrtiofem år. Hon var väl växt, kanske något för grovt vuxen för att vara kvinna. Hennes ansikte var varken fullt eller vackert. Ögonen voro grå

liksom faderns, och pannan var hög. Hennes hår var svart, men redan grånat. Det är svårt att säga om hon icke under gynn-sammare förhållanden kunnat utveckla sig till en behagfull kvinna. Hennes mor hade dött vid hennes födsel. En främmande kvinna hade uppfostrat henne de första åren. Vid fyllda nio övertog Johannes Apelbom sin dotters uppfostran. Denna uppfostran bestod huvudsakligast i att han lärde henne arbete. Han avskedade den lejda tjänaren, och Maria Kristina fick tråda i hennes ställe.

Mazetti

CHOKOLAD

är utsökt delikat

KUNGL. HOFLEVERANTÖR

Hon hade aldrig haft jämn-årigt umgänge. Den vår hon konfirmerades var den lyckligaste tiden i hennes liv. Hon bevarade ännu i sin psalmbok en blomma som hon fått av en väninna såsom minne. Det hände ofta att hon tog fram denna vissnade blomma, en syren, och betraktade den med ömhet. Det var en tid när hon längtade så starkt som någon levande människa kan längta efter människor. Hon avundades de vilka bodde i de stora husen. När hon om mornarna gick över gatan till magasinet önskade hon att någon skulle tilltala henne. Men när någon så gjorde stod hon där stum, utan att kunna finna ett ord till svar. Snart nog upphörde hon att önska ens detta. Folk tröttnade på att tilltala henne när de talade till en stum.

Så hade åren gått och hon var en gammal kvinna. Icke så gammal till åren, men till tankarna, till önskingarna. Det dagliga arbetet skötte hon helt mekaniskt, men med den noggranna omsorg som hon blivit inlärd i. Hon kokade aldrig potatisen varken för litet eller för mycket. Korngrynsgröten var alltid så välkockt, och precis så saltad, som den skulle vara. Brödet hon bakade, hade jäst såsom det skulle jäsa, och det gräddades såsom det skulle gräddas. Detta efter Johannes Apelboms åsikt. Maria Kristina hade icke någon önskan därvidlag. Hon hade aldrig hört ett ord av tacksamt erkännande, och hade hon hört ett dylikt ord hade hon blivit förvånad, icke förstätt ordens innebörd.

En söndags morgon inne i september månad, sade Maria Kristina till sin far att hon hade för avsikt att gå i kyrkan. Johannes Apelbom såg upp från sitt gröt-fat, och sade:

— Kan du inte höra när jag läser?

— Det är något som gör att jag vill gå i kyrkan i dag. Jag skall inte dröja länge. Jag skall gå strax efter predikans slut, sade Maria Kristina ödmjukt.

Johannes Apelbom svarade ingenting utan åt med yttersta noggrannhet upp sin gröt. Maria Kristina, som fattade detta såsom ett medgivande, klädde sig och gick ut. Det var länge sedan hon hade varit i kyrkan, och hon glädde sig oändligt åt sitt kyrkobesök. De stora lönnarna utanför kyrkan hade ännu icke mist sina blad, om än de stodo gula mot den blå himlen. Solen lyste välsignat, det var en mild och gyllene septembersol. Hon satte sig närmast ingången. Gudstjänsten började, men hon hade svårt att följa med såsom hon velat. Det var så många tankar som kommo och foro. När hon såg alla dessa människor undrade hon hurudant deras liv var. Och hon sade till sig själv att de helt visst voro lyckliga människor. Men hon hade svårt att föreställa sig huru de voro lyckliga. De hade sin frihet, de hade hem, tänkte hon, men hon kunde icke föreställa sig huru de levde. Det enda hon förstod var att de måste vara lyckligare än hon. Denna känsla av att sitta bland lyckliga människor ingav henne en känsla av vördnad och respekt. Hon kände sig så innerligt liten och obetydlig inför dem, ty hon sade sig själv att alla dessa måste var och en i sin stad hava utträttat något stort och gott, eftersom de voro lyckliga människor.

Maria Kristina väcktes till besinning av att gudstjänsten var slut. Församlingen vandrade utför gången mot den öppna porten genom vilken den blå himlen och solen lyste. Orgeln spelade utgångsmarschen. Än var det som klangen från de sju klangärens alla basuner utanför Jerikos murar, och än var det som en syr-

Av SANGALLA té

rekommendera vi våra kända märken

"Pekoe Souchong"

"Imperial", "Ordinary"

i originalförpackningar.

PERCY F. LUCK & Co.

Brudslöjor

samt eleganta spetsar i svart, vitt, kulört eller metall till billigaste pris hos

De Förenade Spetsfabrikerna,

Försäljningslokal

GREVTUREGATAN 13, STOCKHOLM

Blackall

MODERN
SPISPOLITYR

Blackall, den moderna Spispolitityren.

Hoffmann's Pianinon

Det ledande svenska kvalitetsmärket

Kungl. Hoflev. Hovlev.

Malmkillnadsgatan 25 B
STOCKHOLM

Nedsatta priser. Goda avbet.-villkor.

CHINALACK

lämnar en jämn och vacker, porslinshård yta, som står sig i alla väder. Finnes hos alla färghandlare. Fabrikanten

JOFUROL
DÖDAR ALL VÄXTOHYRA
JOFUROLBAD-APHICID-NICOTOXIN

"JOFUROLBAD är ett osvikligt medel mot bladlöss". Se sid. 39 i "Från blomstergården" av Margareta, Kronprinsessa av Sverige.

JOFUROL-PREPARATEN tillhandahållas å apotek, av frö- och färg-handlare samt expedieras direkt från fabriken.

Bruksanvisning jämte prislista och intyg sändes på begäran

Tekniska Fabriken Jofur
Postbox 227. Stockholm I.
Tel. Namnanrop Wilhelm Becker.

Sanitetsbindan

PURISSIMA

slangbinda av kemisk ren bomull med fetvaddsinlägg. Försäljes å apotek och i tekniska affärer.

Tillverkas av

A.-B. ASTRA,
Södertälje.

Är absolut öoverträffad och säljes överallt.

FÖRSTA VARDAGEN i varje månad BÖRJAR NY KURS I MASKINSTICKNING

Kurserna vara intill 2 månader med daglig undervisningstid kl. 12—4 e. m.

PRIS: Kr. 30:— per kurs

Eleverna få själva välja vilka plagg de vilja förfärdiga.

Obs.! Intet som helst köptvång är förenat med kursernas genomgående.

A.-B. PER PERSSONS VÄF- OCH STICKMASKIN
Fack 517, Stockholm 1 Tel. K. 4000

Sparta

SKODON

med BJÖRNLÄDERSULOR försäljas med garanti för sulornas hållbarhet. Björnlädet är tre gånger starkare än vanligt läder samt absolut vattentätt.

Damehotellet Piska

Gammel Mønt 1, KÖPENHAMN.
Kvinnelig Læseforenings Hus.
Låga priser. All komfort.

och Renovera MATTORNA
vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

Sydsvenska Banken

Ställning den 31 december 1925.

Tillgångar:		Skulder:	
Kassabehållning	5,608,285: 57	Aktiekapital	34,000,000: —
Obligationer	8,585,869: 29	Depositions- och kapitalräkningar	74,020,171: 81
Fastigheter	7,336,384: 69	Sparkasseräkning	43,287,129: 44
Inventarier	100: —	Giro- o. löpande räkn.	25,592,686: 53
Låneräkning	82,129,102: 01	Postremissväxlaräkning	6,306,555: 63
Växlar	43,781,472: 13	Inhemsk bank	11,078,750: —
Kreditiv- och löpande räkn.	27,489,042: 52	Utländska bank	6,417,416: 71
Inhemsk bank	3,589,522: 20	Andra räkn.	12,101,985: 65
Utländska bank	7,519,716: 22		
Andra räkn.	26,765,201: 14		
		Kronor	212,804,695: 77
		Kronor	212,804,695: 77

Kvinnorna i hemmen

äro de som bestämma om inköpen.

De nås säkrast genom

SKÅNSKA DAGBLADET MALMÖ

som är hemmens tidning framför alla andra i södra Sverige

Den svenska landsortens mest spridda dagliga tidning

sas stilla sång vid landsvägsdicket en julikväll. Men sedan blev det en stor vända uppe i orgelverket. Det var som en förskräckelse inför Herren Zebaots stämma ur eldsdyn på berget Sinai i öknen Sin. Tonerna förskräcktes, de sprungo om varandra, såsom fåren i en fårahjord som härjad av gråben. Men så skingrades moln-sky, Vår Herres stämma talade icke mera, himlen vart blå, solen sken, och en stor frid rädde. Och då samlade tonerna sig till ett stort jubel, stort som ånglarnas vid Lammets tron, inför en syndares frälsning, och all vändas hugsvalan. Till slut dogo tonerna bort såsom en sunnanvind dör bort i blommande träd.

Maria Kristina kände sig såsom bedövd när hon kom ut i solskenet på kyrkotrappan.

— Förlåt är det inte Maria Kristina? frågade en röst.

Hon såg upp frågande och halvt förskräckt.

— Jag heter så, sade hon stilla.

— Känner Maria Kristina inte igen mig, vi gick fram tillsammans för länge sedan, jag heter Elisabeth Holm, sade hon och sträckte fram sin hand.

— Jo, nu kommer jag ihåg, sade Maria Kristina och rodnade av glädje och tacksamhet.

— Det skulle vara så mycket att tala om, så mycket som hänt, det är snart tjugufem år sedan, om det inte är mera. Jag har varit gift i tjuu år. Min äldsta pojke är student, han skall bli läkare. Det är en så grann pojke, och han har gjort oss, min man och mig så lyckliga. Den andra pojken går i skola ännu, han är bara femton. En flicka har jag också, hon är sex år. Vi bor vid Valhallavägen, min man har sin affär alldeles i närheten. Men hela sommaren bodde vi ute på Utö, se vi har en villa där. Maria Kristina skall tro att det var härligt, så het som sommaren varit. Kom och hälsa på oss någon gång. Men ring först. Kors i alla dar vad jag är dum: kom med detsamma och drick kyrkkaffe, barnen är hemma.

— Nej tack, jag kan nog inte komma, min far väntar på mig, men jag är så glad över att Elisabeth har det så lyckligt. Adjö.

Maria Kristina gick med snabba steg gatan framåt ty hon var redan försenad. Hon öppnade den tunga porten och hastade över gården, uppför trapporna och in i köket. Hon tog av sig sin hatt, men då kunde hon inte längre återhålla tårarna. De sprungo fram, och runno i strida floder, och liksom den i sjönöd varande sträcker handen efter halmstrået, tog Maria Kristina ur psalmboken den pressade blomman, och tryckte den till sina läppar. Det var det enda beviset på en människas goda tanke hon ägde, och den som för många år sedan givit henne blomman hade bevarat henne i god hägkomst. Skulle hon icke dyrka denna gulnade syrenkvist, som för henne var beviset på att det dock fanns godhet i världen. Gång på gång förde hon den till sina läppar.

Med örat tryckt till dörrspringan ena ögonblicket och ögat till nyckelhålet stod Johannes Apelbom utanför dörren i förstugan. Hans blickar voro hårda och hans händer skälvde av ilska. Han ryckte upp dörren och steg in i köket, sträckte sin hand efter Maria Kristinas hand som höll blomman, och sade:

— Jag hade rätt, jag hade rätt i att spionera på dig, du vill överge din far, du har fått tag i någon karlslok. Ge hit vad du har i handen, annars.

Maria Kristina räckte fram blomman och sade:

— Du får den far, och förlåt mig.

— Nå, se så där ja, du tar ditt förnuft till fånga, se till bara nu att kaffet är färdigt, en kvart

Steinachs experimentella forskningar

ha till fullo bevisat, att vissa kroppskörtlar äro ansvariga för uppkomsten av talrika ålderdomssjukdomar. Prof. Loewy och Dr Pariser ha framställt det första verksamma körtelpreparatet

REJUUVEN

mot dessa symtom. Dess utomordentligt goda verkningskraft bekräftas genom i olika länder utförda försök. Rejuven har givit lysande resultat vid behandling av **ålderdomssymtom, åderförkalkning, trötthetstillstånd, psykiska förstämningar, sexuella besvär (svaghetstillstånd), menstruationsstörningar, klimakteriska rubbningar, hjärt- och tarmnevrosor.**

Professor E. Louis Backman, Uppsala,

har offentligt uttalat sig för pressen och därvid bestyrkt att, enligt svenska läkares rapporter, Rejuven haft en förbluffande verkan.

Doktorerna Johan O. A. Bergquist och E. Bergvall

ha i "Svenska Läkartidningen" den 24 Okt. 1924 nr 43 och den 7 nov. 1924 nr 45 framlagt sina erfarenheter med Rejuven, som fastslå, att Rejuven har en utomordentligt förbättrande inverkan vid sexuella svaghetstillstånd (Impotens).

Professorn vid Universitetet i London, dr Ch. Spearman

har i en intervju i Dagens Nyheter meddelat att förvånansvärt goda, objektivt bestyrkta resultat erhållits vid Rejuvenbehandling av ålderdomssymtom, som företagits vid det berömda Lister-Institute.

Rejuven tillhandahålles av apoteken.

(Vit förpackning för män, röd förpackning för kvinnor.)

Varje förpackning är försedd med svensk text samt åsatt brun skyddsbanderole med vårt firmanamn.

Prospekt sändes på begäran från

Elefantens Droghandel, Stockholm

Vävskedar,

„Cochlea“

pat. reg.-nr 28579. Världens bästa och finaste elektriska hörapparat. 1925 års modell försedd med reglering för 10—50 styrkegrader.

Begär prospekt och intyg.
Malmö Bandage-Etablissement,
Per Vejersgatan 9.

Försäljare för Stockholm: Majorskan J. Petersohn, Rådmanngatan 9.

Solv, Skyttlar, Spännare, Bobiner, Varpor samt övriga vävredskap för hemslöjd köpas fördelaktigast från

John A. Thulin & Co Vävskedsfabrik, Norrköping. Tel. 393, 670.

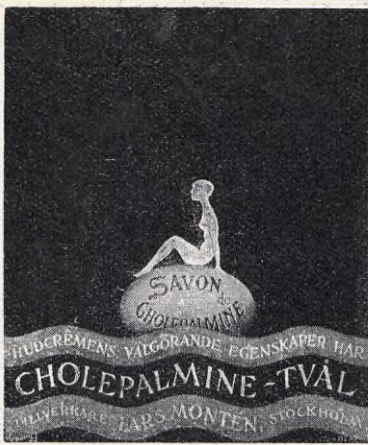
Läs

Stockholms Dagblad

INNEHÅLLSRIK

UNDERHÅLLANDE

LÄTTLÄST

Goddard's Silver-Polerpulver

SEX GULDMEDELLER

Säljes hos
Herrar guldsmeder och färghandlare.
Generalagenter för Sverige:
Sven Asklund & Co., Stockholm.

Plågas Ni av Huvudvärk och Reumatiska Smärtor?

Då bör Ni ej experimentera med tvivelaktiga medel utan med ens tillgripa de beprövade och av så många läkare vitsordade TOGAL-tabletterna. Dessa ställa ej blott omedelbart de olidligaste smärtor utan äro dessutom ofarliga för hjärta och mage. De utskilja dessutom starkt den skadliga urinsyran — roten till de flesta smärtor — ur kroppen, den enda väg som för till verkligt varaktig hjälp mot det onda.

TOGAL-tabletterna finnas, utan recept, å alla apotek till Kr. 2:40 och 0:90. Se till att Ni får äkta Togal och ej efterapningar!

STÅRESÅRSMADRASSEN IDEAL

Patenterad.
Hygienisk — Billig — Hållbar.
Ny prislista gratis och franco.

AKTIEBOLAGET RESAR
Tel. 780. Karlstad. Tel. 780

Bensintvätta

kostymer vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt

KEJSAR BORAX

Tillsatt dagligen till tvättvattnet skänker den ungdomstrisk, ren hy.

Begär alltid „Kejsar-Borax“, som aldrig säljes lös utan endast i de bekanta röda askarna till 25, 50 öre och Kr. 1.—

Heinrich Mack Nachf., Ulm a. D.

Men att behålla det som man vunnit, däri ligger knuten.

Om den skall ha energi till för att erhålla något, så skall det klokhet, vishet och förstånd till att bevara och behålla det.

Här är något, som heter oöverlagda ord. Ett enda oöverlagt ord kan göra att vi mista vad vi med stor energi lyckats erhålla.

Ett ord kan ju halka så lätt, så lätt över våra läppar. Och de oöverlagda orden allra lättast. Vi veta knappt om det själva, förrän vi se det ödesdigra resultatet — att vi hålla på att förlora vad vi med så stor möda lyckats förvärva.

Men här är ett annat ord, som heter att gottgöra. De goda ordens gottgörelse.

Har det oöverlagda ordet åstadkommit skada, så kunna goda, väl överlagda och välbetänkta ord göra allt gott igen.

Var därför aldrig rädd för att utsäga ett sådant ord, som ställer allt tillrätta. Ebon.

BOKNYTT

Nordisk tidskrifts åttonde och sista häfte för 1925 inledes med det minnestal, som i norska vetenskapsakademien ägnats Adolf Noreen av den nordiska språkforskningens främste man i Norge, Magnus Olsen; här ges en fängslande teckning av den bortgångne som forskare, lärare och människa. Andreas Lindblom meddelar det intressanta föredrag om Den svenska konstforskningens förutsättningar och uppgifter, som han höll vid Stockholms högskolas senaste årsfest. Einar Cohn orienterar i en aktuell fråga: Det danske valutaspörsmål. Fredrik Chr. Wildhagen ger en rikt dokumenterad överblick över Björnstjerne Björnsons "orientering överfor Europa", hans vittfamnande och aktiva intresse för "europiska" spörsmål, politiska, sociala, humanitära (Björnson og Europa). Det första bandet av Erik Arups märkliga, stort anlagda Danmarkshistoria ställes under kritik och diskussion av hans kollega vid Köbenhavns universitet, Knud Fabricius. På litteraturavdelningen äro filosofi, litteraturvetenskap, historia, arkeologi, statsvetenskap, nationalekonomi och fysik företrädade; medarbetare äro här: Edv. Bull, Francis Bull, Valdemar Hansen, Torsten Hartman, Bernt A. Nissen, R. Numelin, C. W. Oseen, Kr. Schjelderup, Jens Toftegaard och G. P:son Wetter.

Guldkorset betitlar Anna Roslund sin nu till julen utgivna fjärde bok som innehåller några noveller i förf:s från "Miniaturer" kända stil. Boken är utgiven från Framtidens bokförlag och kostar 3 kronor.

BREVLÅDA

Inez ber om ett råd. Hon har av en ung man uppvaktats med ett kväde som förefaller henne dunkelt och skickar skaldestycket ifråga. Vi ha pliktskyldigast studerat den unge mannens poetiska utgjutelse och tycka oss ha läst förr om den kärlekskranka ynglingens blod som "sjöd hett som av lägor". Sätt det på svalning med tillbörlig mängd is. Det mår bara den unga mannen gott av. Gåttfullare är han inte.

När helst Ni bakar

och använder bakpulver, tag RUMFORD oavsett vad recept Ni använder.

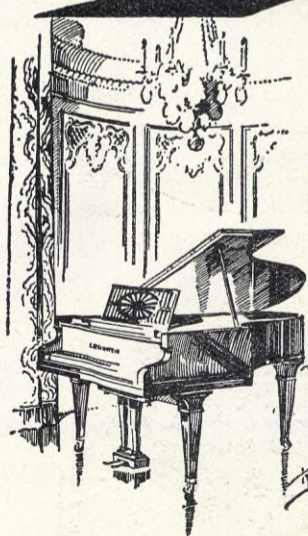
RUMFORD är ett bakpulver i en klass för sig och skiljer sig genom sin vetenskapliga sammansättning och sina sär-egna ingredienser från varje annat fabrikat, och Ni kan icke misslyckas härmed. Rumford har stort näringsvärde.

Intet annat märke kan jämföras med

RUMFORD

upfunnet av Professor E. N. Horsford, Prof. i Kemi vid Harvard Universitet i Cambridge, Mass., U. S. A.

Bechsteins Flyglar

Aug. Hoffmanns
Pianomagasin
Malmskillnadsg.
25 B.

Jag anser de Bechsteinska instrumenten som de skönaste och känsligaste instrument i världen.

Richard Strauss.

De vackra mönstren

framtråda smakfullt och diskret i den oklanderligt jämna fina vävnaden hos HOLMA borddukar och servietter.

HOLMA-linnet ger starkt intryck av förfining och gedigenhet. Det är en ädel kvalitetsvara, vars hållbarhet och slitstyrka är känd och erkänd. Välj duktyget med den bestående glansen, välj

HOLMA
DUKTYGER,
SERVIETTER,
HANDDUKAR,
LAKANSLÄRFT.

HOLMA-HELSINGLANDS
LINSPINNERI- & VÄFVERI-A.-B.
MADÅNGSHOLM & FORSSA.

Andersson W 31

Gyllenhammars

HAVRE- MUST

ÄR DEN BÄSTA
MORGONDRYCK
JAG VET

Vintervädret och hyn

Snöyra, blåst och kyla samverka till hudens fördärv, om man ingenting gör för att skydda den.

Det är viktigt att på vintern lägga sig särskilt vinn om hyns vårdande, sedan en lång period av mildt väder gjort den dubbelt ömtålig.

Använd för ansikte och händer på kvällen

Syster Ellas Salva

(Hudcrème)

vilken både grundligt rengör hudporerna och samtidigt tillför huden ett verkligt näringsämne, vilket förnyrar och förskönar, samtidigt som det skyddar mot vårt växlande klimats skadliga inflytelser på hyn.

För bibehållande av en vacker hy och mjuka, vita händer är Syster Ellas hudcrème lika outhärlig som en god toalettvål. Detta är en sanning som tusentals regelbundna förbrukare kommit till insikt om.

Om dagen då man behöver en nära nog ögonblickligt torkande hudcrème bör man använda

Syster Ellas Dagcrème

Dessa två crèmes göra underverk.

Övertyga Er själv genom att redan i dag i närmaste affär köpa en burk eller tub Syster Ellas hudcrème och dagcrème.

Pris pr burk 2 kr., pr tub 90 öre.

Tillverkare: *Fabriks A.-B. Ellas*, Stockholm
Ensamtillverkare för Finland: *O/Y Teka A.-B.*, Riihimäki.